

Sreda, 9. mart 2005.

Svedok Shukri Buja

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.18 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Na kraju jučerašnjeg dana gospodin Mansfield je zatražio da iznesemo naše razloge u vezi molbe o kojoj je doneta odluka u ponedeljak. Drago mi je što mogu da vam kažem gospodine Mansfield, da smo uspeli da damo neko zajedničko mišljenje, između ostalih stvari.

ADVOKAT MANSFIELD: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: To je, naravno, odluka o zahtevu Tužilaštva o unakrsnom ispitivanju ovog svedoka. Zbog razloga koji su očigledni podnescima smo se bavili na privatnoj sednici i iz istog razloga predlažem da odluku predočim na privatnoj sednici. Molim da sada pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

(Pretno veće se savetuje)

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Dobar dan gospodine Buja. Želim da vas podsetim...

SVEDOK BUJA: Dobar dan.

SUDIJA PARKER:... da ste još pod svečanom izjavom koju ste dali na početku vašeg svedočenja. Izvolite, gospodine Whiting.

TUŽILAC WHITING: Hvala, časni Sude.

svedok Shukri Buja

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC WHITING – NASTAVAK

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dobar dan, gospodine Buja. Da li možete da me čujete jasno i da li možete da me razumete?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Juče na kraju zasedanja postavio sam vam neka pitanja a vi ste mi dali neke odgovore na temu uloge Klečka/Klečkë u organizovanju jedinica koje su trebale otići da pomognu drugim jedinicama tokom borbe i to u periodu jun i juli 1998. godine. Da li se toga sećate?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Želeo bih sada da vam skrenem pažnju na transkript razgovora sa Tužilaštvom. To je na 47. stranici na albanskom i 43. stranici na engleskom jeziku.

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Molim vas, koja ste rekli da je stranica na albanskom jeziku?

TUŽILAC WHITING – PITANJE: To je strana 47.

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Tekst je negde na polovini stranice i molim da pređemo na *Sanction* program kako bi se moglo da vidi na ekranima.

(video snimak)

O.L istražilac – pitanje: Hajde da sada ponovo pogledao ceo dijagram. Za vreme svih tih borbi vi ste govorili... ili ofanziva... Da li je tačno da su vojnici sa svih tih punktova bili uključeni na taj način da nisu ostajali na različitim punktovima ali su pomagali jedni drugima ili... gde je bila komandna jedinica ili gde se nalazio centar kada su se te stvari događale, kada su se vodile borbe i kada je bilo neophodno da se pošalje jedinica da pomogne drugoj jedinici, tako nešto? Pitanje glasi: ko ih je organizovao?

svedok Buja – odgovor: Da, iz Klečke/Klečkë.

O.L istražilac – pitanje: Kakav je bio način komunikacije tokom tog vremena?

svedok Buja – odgovor: Preko kurira.

O.L istražilac – pitanje: Preko kurira?

svedok Buja – odgovor: Ili peške...

O.L istražilac – pitanje: Niste imali telefone ili radio vezu?

svedok Buja – odgovor: Ne, ne. To je bio početni period i nisu imali više od dve ili tri radio veze za celo to područje.

O.L istražilac – pitanje: Kad kažete na tom čitavom području, mislite na Kosovo/Kosovë?

svedok Buja – odgovor: Ne, ne. Mislim na ono što zovemo područjem Lapušnika/Llapushnik.

O.L istražilac – pitanje: Tokom borbi da li je komandant Çeliku bio prisutan na raznim puktovima?

svedok Buja – odgovor: Da. Video sam ga tokom borbi u Crnojjevu/Carralevë gde sam i ja bio... došao je direktno... ili se borio u Fuštici/Fushticë.

O.L. istražilac – pitanje: *Ali u intervalima između tih borbi, i kada nije bilo borbi, da li je on dolazio na punktove, između ostalih, na primer, u Krajmirovce/Krojmir, da vas poseti, da vas vidi?*

svedok Buja – odgovor: *Da, dolazio je.*

(kraj video snimka)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, u ovom periodu o kome govorimo, juni/juli 1998. godine kada su se vodile borbe i kada su jedinice trebale da idu i pomažu drugim jedinicama, to je organizovala Klečka/Klečkë. Da li je to tačno?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Klečka/Klečkë ima drugačije značenje od onoga koje je ovde. Ja sam već objasnio da je period juni/juli, bio dugačak period. Objasnio sam da je tamo bio Jakup Krasniqi. Želim da objasnim nadalje da sam se upoznao i sa drugim članovima Glavnog štaba od vremena kada sam postao komandant podzone. Tako da ja tu govorim o podužem vremenskom periodu, o junu i julu. Ja znam da smo mi koordinirali akcije među jedinicama. Juče sam rekao da je jedna jedinica išla da pomaže drugoj jedinici kada se vodila borba.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle, ko bi iz Klečke/Klečkë organizovao jedinice da idu i pomažu drugim jedinicama u tom vremenskom periodu, u junu i julu 1998. godine?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Već sam juče rekao; kad sam u nekim borbama trebao pomoć, ja sam to tražio ili su druge jedinice dolazile i bez poziva. Ali kada bih video da je situacija bila vrlo teška, onda sam tražio od drugih jedinica da mi pomognu i one su dolazile. Ali kad govorim o pomoći, nije to nešto što se tražilo u smislu organizovanja borbi kroz organizaciju jedinica. Kada su se vodile borbe, deo jedinice iz Klečke/Klečkë bi došla da pomogne, zato što nije mogla da dođe cela jedinica. Mislim da sam već spomenuo da je jedinica Ymera Alushanija, Voglushija, dolazila ili jedinica *Luzhnicë*, kao i druge jedinice.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ali u toku razgovora postavljeno vam je pitanje: "Kada je trebala da se pošalje jedinica koja bi pomagala drugoj jedinici, ko je to organizovao?" I vaš odgovor...vi ste rekli: "Klečka/Klečkë". Moje pitanje je: ko je u Klečki/Klečkë to organizovao?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Čak i u vreme kada se vodio ovaj razgovor, ja sam mislio da se u Klečki/Klečkë nalazio član Glavnog štaba. Moj brat je takođe bio tamo kao član Glavnog štaba. On je bio savetnik štaba. Isto tako u Klečku/Klečkë su u julu došli i drugi članovi Glavnog štaba, koje sam upoznao u julu. U tom datom vremenskom periodu u Klečki/Klečkë je bila neka vrsta komande. U junu je bio Jakup Krasniqi. Onda ga je, naravno, zamenio neko drugi. Drugi članovi Glavnog štaba koji su tamo došli i oni su, takođe, održavali kontakte i sa Jakupom Krasniqijem. Evo, o tome ja govorim, o toj formi organizacije. Ja sam Klečku/Klečkë uvek video kao centar poseta ili kontakata Glavnog štaba.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ko su bili članovi Glavnog štaba koji su bili u Klečki/Klečkë u junu ili julu 1998. godine?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: U julu oni nisu bili tamo. Video sam da su drugi članovi dolazili u Klečku/Klečkë, kao Hashim Thaçi. On je čak i mene posetio u

Lipovici/Lipovicë. Takođe su bili i Sokol Bashota, Azem Syla. Ali oni su bili članovi koji su tu ostajali noć ili dve i nakon toga odlazili u druga sela.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Tokom juna i jula 1998. godine, da li je Jakup Krasniqi ikad organizovao jedinice koje bi išle u pomoć drugim jedinicama tokom borbe?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da... Ne, on se nije bavio organizacijom, ali to je išlo bilo preko te osobe, preko Jakupa Krasniqija, preko njega smo dobijali nužne informacije i uputstva od Glavnog štaba o tome kako treba da delujemo. On je bio na neki način vrsta veze između Glavnog štaba i nas.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: U toj ulozi veze zar on nije prenosio naređenja ili uputstva u vezi odlaska jedinica koje treba da idu da pomognu drugim jedinicama za vreme borbe?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: On je prenosio informacije od Glavnog štaba. On je davao intervjue. On je izdavao saopštenja izdavao kominikee a isto tako je prenosio uputstva. Ja sam već objasnio da sam od Jakupa Krasniqija primio imenovanje, svoje imenovanje za komandanta podzone koje je izdao Glavni štab.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, molim vas da pažljivo slušate moja pitanja. Uputstva koja je on prenosio, da li su se ta uputstva tokom juna i jula 1998. godine ikada odnosila na organizaciju jedinica koje bi trebao da idu da pomažu drugim jedinicama za vreme borbe?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Mislim da moram da ponovim ono što sam već izjavio. Jakup Krasniqi nam je prenosio uputstva Glavnog štaba takođe vezano i za organizaciju jedinica, oblik ove organizacije. I kažem i ponavljam da je organizacija jedinica bila horizontalnog tipa. Pomoć koju smo mi pružali jedni drugima ili jedna jedinica drugoj jedinici, kao što sam rekao, bilo je takva što bi jedna jedinica otišla da pomogne drugoj jedinici.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, kažete da ste ponovili ono što ste rekli ali ja tvrdim da vi niste odgovorili na pitanje. Pitanje je sledeće: jesu li se ta uputstva, za koja vi kažete da ih je Glavni štab prenosio vama preko Jakupa Krasniqija, ikada odnosila na one jedinice koje su trebale da odu i da pomognu drugim jedinicama tokom borbi? Molim vas, ako možete da odgovorite na to pitanje?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ja pokušavam da odgovorim na pitanje. Ja vam kažem da ja verujem da sam to objasnio, naime, da sam u junu kontaktirao Jakupa Krasniqija. I on mi je dao uputstva o obliku organizacije podzona i ja sam započeo sa koordiniranjem jedinice, što sam spomenu i ranije; a to je da mi je Jakup Krasniqi dao uputstva o organizaciji jedinica i o koordinaciji tih jedinica što je bilo nešto normalno za nas.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Zamolio bih sada da se usredsredite na pitanje pružanja pomoći tokom borbe. Da li su ta uputstva organizacije jedinica uključivala i organizovanje jedinica koje bi pomagale drugim jedinicama tokom borbe? To je pitanje.

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Razumem pitanje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Onda vas molim da na njega odgovorite.

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Pa, stalno odgovaram na pitanja. Kažem da je pomoć jedinice koja je pružana drugoj jedinici bila deo strategije Glavnog štaba, zato što mi nismo mogli da ne pomognemo jedinici kada je jedinici naša pomoć bila potrebna. Bila je to normalna stvar. A oblik organizacije je bio takav da se pomaže drugoj jedinici i da se vrši koordinacija delovanja među svim jedinicama.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Vi sada kažete da je pomoć koju je jedna jedinica pružala drugoj bio deo strategije Glavnog štaba. Ja bih rekao da je to delimičan odgovor. Ali reč je o pojedinačnim slučajevima, kada su borbe u području i druga jedinica ide da pomogne toj jedinici za vreme borbe, da li su instrukcije od Glavnog štaba.... bile prenošene preko preko Jakupa Krasniqija? Da ili ne?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Molim vas da ponovite pitanje. Bilo je suviše dugačko. Nisam mogao da se skoncentrišem.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da, ponoviću pitanje. Pitanje je bilo: vi ste sada rekli "da je pomoć koju je jedna jedinica pružala drugoj jedinici bila deo strategije Glavnog štaba". Pitanje je: u konkretnim slučajevima kada se vodila borba u području i kada bi trebalo da dođe druga jedinica da pomogne onoj jedinici u tom području, da li su uputstva od Glavnog štaba bila prenesena preko Jakupa Krasniqija? Da ili ne?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Teško mi je da odgovorim sa da ili ne. U svakom slučaju, moje pitanje je... moj odgovor je ne.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Postaviću vam isto pitanje vezano i za druge članove Glavnog štaba za koje ste rekli da su neko vreme boravili u Klečki/Klečkë, Sokol Bashota, Azem Syla. Da li je ijedan od njih ikada davao uputstva da jedna jedinica treba da pomogne drugoj jedinici tokom borbe? I ako možete da odgovorite sa da ili ne?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: To zavisi od perioda. Rekao sam vam da sam njih upoznao u julu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Molim vas da se usredsredimo na period jun/juli 1998. godine, na područje oko Klečke/Klečkë. U području Klečke/Klečkë, kada su se oni nalazili u Klečki/Klečkë, da li je jedan od njih ikad davao uputstva da jedna jedinica pomaže drugoj jedinici tokom borbe. Da ili ne?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Gospodine, ja ne mogu da odgovorim sa da ili ne. Ja sam vam već rekao da ih u junu nisam poznavao, upoznao sam ih tek u julu. A u julu, naravno, dobijali smo informacije i instrukcije, zato što sam bio komandant podzone. Oni su bili meni predstavljeni kao članovi Glavnog štaba. Ali ja ne mogu da kažem da ili ne za ovaj period od dva meseca koji je bio prepun događaja, dramatičnih događaja, događaja koji su se odvijali veoma brzo. Tako da ne mogu da kažem da ili ne.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li hoćete da kažete da se ne sećate?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ja se sećam događaja u julu, zato što smo u to vreme kontaktirali druge članove Glavnog štaba koji su nam se predstavili.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li je jedan član Glavnog štaba u julu u Klečki/Klečkë organizovao jednu jedinicu koja bi pomagala drugoj jedinici tokom borbe?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Nisam siguran ali znam da su članovi Glavnog štaba davali uputstva u određenim trenucima. Kada su se negde vodile borbe, data su tada uputstva nekoj jedinici da ode u pomoć drugoj jedinici kada su se vodile žestoke borbe.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se to ikada desilo iz Klečke/Klečkë? Da li su ta uputstva ikada data iz Klečke/Klečkë?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, uputstva su dolazila i iz Klečke/Klečkë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se to događalo tokom juna ili jula 1998. godine?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: To se događalo posebno u julu kada je bila svirepa ofanziva i mi smo nastojali da koordiniramo koliko smo bolje mogli naše aktivnosti sa Glavnim štabom.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: U stvari, ta su uputstva dolazila od Fatmira Limaja iz Klečke/Klečkë, zar ne?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Uputstava od Fatmira Limaja u smislu hijerarhije nisu postojala; ali tokom kontakata, posebno krajem juna i početkom jula, mi smo raspravljali mogućnost koordinacije akcija među jedinicama. Ali uputstva, po sebi, u hijerarhiskom smislu nisu dolazila od Fatmira Limaja.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Možete li da nam kažete konkretno od koga su dolazila ako nisu dolazila od Fatmira Limaja? Jer vi ste rekli da su " uputstva dolazila iz Klečke/Klečkë, i da su došla u julu 1998. godine. Moje pitanje glasi: ko je davao ta uputstva ako nije Fatmir Limaj?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ja sam dobijao uputstva i pojašnjenja ili razjašnjenja i naređenja u julu od Glavnog štaba preko Jakupa Krasniqija. Rekao sam da je bilo i drugih članova Glavnog štaba s kojima sam kontaktirao u julu i od kojih sam dobijao uputstva i druga obaveštenja.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ne, ali vi ste nam rekli da Jakup Krasniqi nikada nije prenosio uputstva ili naređenja koja su se odnosila na jedinice koje su pomagale drugim jedinicama. Dakle, pitanje je: ko... ako nije Jakup Krasniqi... ako nije Fatmir Limaj, ko je iz Klečke/Klečkë u julu 1998. godine, prenosio uputstva jedinicama koje će pomagati drugim jedinicama?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: U to vreme sam znao članove Glavnog štaba koji su se bavili organizacijom ovog oblika ratovanja. Poznavao sam Azema Sylu, koga sam kasnije upoznao kao glavnog komandanta. Znao sam i Sokol Bashotu, koji je takođe bio član Glavnog štaba i koji je takođe bio uključen u organizaciju. Normalno je da sam dobijao uputstva od njih. To je bio jedan oblik organizacije u to vreme.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kakvu ste vrstu uputstava dobijali od njih? Možete li biti konkretniji?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: U julu sam dobijao uputstva i naređenja, naređenja koja su se odnosila na podzonu Nerodimlje/Nerodime, naređenja ili formu restrukturisanja jedinica, organizaciju komande podzone, funkcionisanje jedinica. To jest, dobijao sam cirkulare, naređenja od Glavnog štaba u svojstvu komandanta podzone.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A šta je bilo u periodu tokom meseca jula što ste opisali kao vrlo žestoku ofanzivu? Da li su Sokol Bashota ili Azem Sylja bili uključeni u koordinaciju jedinica tokom te borbe?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Naravno da jesu, zato što je ofanziva bila veoma široka i oni su se kretali po teritoriji opštine Mališeva/Malishevë. U to vreme je Glavni štab bio aktivan na tom području.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kad je to urađeno krajem jula tokom ofanzive, da li se ijedan od njih nalazio u Klečki/Klečkë?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, bili su u julu u raznim periodima. Bilo je čestih poseta članova Glavnog štaba Klečki/Klečkë ali sam ih sretao i u drugim selima. Posebno sam Sokola Bashotu sreo u Mališevu/Malishevë, kad smo morali da pošaljemo moje vojnike iz podzone kako bi doneli oružje iz Albanije Tada sam vrlo često imao kontakte sa članovima Glavnog štaba.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Moje pitanje je bilo konkretnije. Krajem jula, tokom one ofanzive kad ste rekli da su Sokol Bashota i Azem Sylja bili uključeni u koordinaciju jedinica, da li se bilo koji od njih nalazio u Klečki/Klečkë kad je to radio?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Rekao sam da su ostajali određeno vreme, dva ili tri dana u Klečki/Klečkë a drugih nekoliko dana u drugim selima, kao što su Javor/Javor, Trpeza/Tërpezë, selima koja su bila blizu Klečke/Klečkë ili su bili dva, tri dana u Mališevu/Malishevë. Ja sam mogao da stupim u kontakt sa tim ljudima ali češće sam s njima kontaktirao u Klečki/Klečkë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Razumem vaš odgovor ali molim vas, ako možete da odgovorite ma moje pitanje: da li vi znate da li je ijedan od njih bio u Klečka/Klečkë za vreme prve ofanzive tokom jula 1998. godine?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Rekao sam da su oni boravili u Klečki/Klečkë neko vreme i da sam se u julu s njima često sretao. Ne mogu da vam kažem da li su bili u Klečki/Klečkë svaki dan ali ja sam s njima kontaktirao kada su bili u Klečki/Klečkë, u Javoru/Javoru ili u Trpezi/Tërpezë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Molim vas, da se sada vratimo na ono što ste rekli u razgovoru, kada su vas pitali... kada vam je bilo postavljeno pitanje: "Koja je bila komandujuća jedinica ili centar koji je organizovao pomoć jedne jedinice drugoj?" a vi ste odgovorili: "Klečka/Klečkë". Da li sada želite da kažete da ste tada govorili o onome o čemu ste upravo sada pričali, odnosno o prvoj ofanzivi?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, za vreme prve ofanzive govorio sam o Klečki/Klečkë u vezi mojih kontakata sa Glavnim štabom.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ali u razgovoru to niste rekli, zar ne?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Često sam govorio da su se mogle dogoditi određene greške u tom razgovoru i često sam nakon rata to mesto nazivao Klečka/Klečkë, bez objašnjenja... detaljnog objašnjenja ko su oni bili i tako dalje. Dakle, morate shvatiti da je jako teško posle tako dugog vremena da se neko priseti događaja a posebno sa takvom tačnošću kako vi ovde tražite. Pokušavam da kažem onoga ono čega se sećam i kako je tada bilo. I to je istina koju ponavljam svakog dana.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, kasnije u ovom insertu kažete: "U to vreme komunikacija se odvijala preko kurira." I to je tačno, to je istina, zar ne, da ste sa drugim jedinicama komunicirali preko kurira?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Kada sam rekao "preko kurira", mislio sam na vojnika. To nije bila jedna stalno određena osoba. Samo bih rekao nekom vojniku, na primer, da ode od jedne do druge jedinice ako mi je to bilo potrebno. Kao što sam rekao, to nije bila neka određena osoba za to.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Razumem. Razumem. Kada kažete da nije bilo radio veza ili telefona u to vreme i kada kažete da na celom području

Lapušnika/Llapushnik nije bilo više od od dva ili tri radio uređaja, to je istina, zar ne?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Rekao sam ono čega mogu da se setim i čak i danas imam utisak, koliko mogu da se setim, da je radio veza bilo vrlo malo. U stvari, na području gde sam ja delovao, ne znam da li ih je uopšte i bilo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I onda kažete... pitali su vas da li je tokom borbi bio prisutan komandant Čeliku i rekli ste da je došao tokom borbi u Crnojleju/Carralevë i Fuštici/Fushticë. To je istina, zar ne? On je došao tamo, zar ne? On je došao da se bori u Crnojleju/Carralevë i Fuštici/Fushticë. To je tačno, zar ne?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Što se tiče jula meseca, znam da je komandant Čeliku došao u Krajmirovce/Krojmir. Došao je da se bori. Ali što se tiče juna meseca, ne sećam se. Spomenuo sam juče da me je Fatmir posetio u Krajmirovcu/Krojmir i u Lipovici/Lipovicë. Bili smo drugovi po oružju i bili smo u bliskijim vezama jedan s drugim nego sa ostalima.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I poslednje pitanje vezano za ovaj odlomak: "On je dolazio i kad nije bilo borbi." To je istina, zar ne? Rekli ste nam da je dolazio u jedinice, na primer, u Krajmirovce/Krojmir kada nije bilo borbi. Da li je to tačno?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Objasnio sam da u Krajmirovcu/Krojmir nije bilo jedinica, ali da je dolazio da me posećuje. Ja sam tamo bio smešten. Tamo sam spavao. Odlazili bismo zajedno u Lipovicu/Lipovicë. Posećivali smo Lipovicu/Lipovicë kao nacionalno blago zato što je to mesto bilo vrlo bogato florom i faunom. Fatmirove posete bile su vrlo česte u julu mesecu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, sada prelazim na drugu temu a to je tema o Lapušniku/Llapushnik. Da li ste u junu i julu 1998. godine ikada išli u Lapušnik/Llapushnik?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ne mogu tačno da preciziram vreme. Što se tiče perioda juni/juli, posećivao sam područje Lapušnika/Llapushnik. Nisam poznavao Lapušnik/Llapushnik kao selo i gde su se nalazile kuće tog sela. Poznavao sam ga kao područje, kao jedno planinsko područje. Imao je raštrkane kuće i teško je bilo odrediti koje je tačno mesto Lapušnik/Llapushnik i odakle dokle se prostire. Čak i danas ne znam tačno gde su granice sela Lapušnik/Llapushnik. Bio sam u junu i julu na području Lapušnika/Llapushnik.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Koliko ste puta odlazili u junu i julu mesecu na područje Lapušnika/Llapushnik?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Mislim da sam bio tamo dva puta, iako su se moji odlasci na to područje mogli događati i nešto češće, ne samo ta dva puta, ali moguće je i da nisam znao da li sam na području Lapušnika/Llapushnik ili negde drugo. To je

moglo biti i negde drugo, u Negrovcu/Negroc ili na teritoriji, recimo, Kišne Reke/Kishnarekë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada budete odgovarali na ovo moje pitanje, molim vas, da ne pominjete ime, ali da li ste jednom prilikom otišli u Lapušnik/Llapushnik zbog nekog konkretnog razloga, vezano za neku konkretnu osobu?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Otišao sam jednom na područje Lapušnika/Llapushnik zbog jedne određene osobe.

TUŽILAC WHITING : Časni Sude, molim vas, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Da.

(privatna sednica)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: U redu. Gospodine Buja, možete li nam reći zašto ste otišli na područje Lapušnik/Llapushnik u vezi s tom osobom? Šta je uzrok vašeg odlaska?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ono što me je navelo da odem je to što me je njegov otac platio i njegova priča da su mu sina odveli vojnici OVK. On nije znao zbog čega, ali znao je da je osoba koja je odvela njegovog sina, po njemu, to je bio Voglushi, vojnik iz Lapušnika/Llapushnik i budući da sam poznao Voglushija, krenuo sam tamo da bih se sreo s njim i razjasnio to pitanje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gde ste se vi nalazili kada vam je otac ove osobe ispričao tu priču?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: U početku nisam bio tamo, ali sreo sam ga kada sam se vraćao iz jednog mesta koga se sada ne sećam. Bio sam tamo verovatno sa nekom jedinicom. Dakle sreo sam ga kada sam se vratio u Krajmirovce/Krojmir gde sam bio stacioniran.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste onda otputovali iz Krajmirovca/Krojmir u Lapušnik/Llapushnik?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, otputovo sam na područje Lapušnika/Llapushnik, na položaje ili na mesta gde su se nalazili vojnici OVK, duž linije fronta, jer sam mislio da Voglushija mogu da pronađem na tom području.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I kada spominjete mesta ili položaje gde su se nalazili vojnici OVK duž linije fronta, mislite na područje Lapušnika/Llapushnik, a ne na selo Lapušnik/Llapushnik, zar ne?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Znam da je Lapušnik/Llapushnik kao deo područja gde su se vodile ratne operacije obuhvatao dugačku liniju fronta i određene jedinice ili njihovi vojnici su bili raštrkani po kućama i pokrivali veliko područje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gde ste onda tačno otišli?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Mislio sam da idem u selo Lapušnik/Llapushnik.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I kada ste tamo stigli, koga ste videli?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Kada sam stigao, prvo sam naišao na vojnike koji su me onda odveli do Voglushija, koji je bio smešten u jednoj kući na tom području.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Jeste li tada videli i Isaka Muslijua, Qerqizija?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Isaka Musliua sam video i na tom području i tamo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Na tom istom putovanju?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Koliko se sećam, mislim da jesam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, šta se zatim dogodilo kada ste otišli u Lapušnik/Llapushnik?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Kontaktirao sam tu osobu koju sam poznavao i s kojom sam imao kontakte i ranije a to je Voglushi i pitao sam ga za tu osobu da li je ona tamo. Voglushi mi je, naravno, pojasnio da je ta osoba tamo i da ga je on zaustavio zbog nekih prekršaja koje je počinio i nekih adresa koje su pronađene u njegovom automobilu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li vam je rekao kakvi su to bili prekršaji?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, rekao mi je, jer sam s njim bili u dobrim odnosima. Rekao mi je da je ta osoba vrlo brzo vozila i da je izložio živote civila opasnosti. Nije poštovao znak "stop" od strane vojnika, zato je bio prisiljen da ga zaustavi. Kada mu je provereno vozilo, pronađene su određene adrese Srba. Voglushi je mislio da su to mogle da budu adrese srpskih inspektora.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li vam je naveo još neki razlog zbog kog je ta osoba zaustavljena i dovedena u Lapušnik/Llapushnik?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ne, nije bilo drugih razloge osim brze vožnje i odbijanja da se zaustavi. Zaustavili su ga da bi proverili ko je.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li znate koliko je vremena pre vašeg dolaska u Lapušnik/Llapushnik ta osoba zaustavljena?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ne, ne mogu toga da se setim.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste nešto rekli Voglushiju, ako uopšte jeste?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Rekao sam mu da poznajem porodicu tog čoveka i da se ne sumnja na aktivnost te porodice. I naravno, ja sam garantovao za njega. Rekao sam da poznajem njegovu porodicu, njegovog oca, i rekao sam mu da njegovi postupci ne bi trebalo da budu sumnjivi.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada kažete: "Poznajem njegovu porodicu i ne bi trebalo sumnjati u njegovu porodicu i da on ne bi trebao da bude sumnjiv zbog svojih aktivnosti" o čemu tačno govorite?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Radilo se upravo o tim adresama, o srpskim imenima koje su pronašli, one za koje je Voglushi mislio da bi mogle biti adrese srpskih inspektora. Naravno, rekao sam da se radi o dobroj porodici i da nema govora da imaju bilo kakve veze sa srpskim inspektorima.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pre vašeg dolaska, da li znate da li je iko sproveo neku istragu nad tom osobom nakon što je zaustavljena?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Što se tiče ispitivanja ili istrage, ne znam. To ne znam još ni danas. Ali znam da je bio zaustavljen zbog razloga koje sam ranije naveo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Sećate li se gde ste se sastali sa Voglushijem?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: To je bilo područje Lapušnika/Llapushnik. Mislio sam da se nalazim u Lapušniku/Llapushnik, ali ne sećam se tačnog vremena.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ne. Mislio sam da li ste bilo u kući? Da li ste bili napolju? Kakva je to bila zgrada, ako je to bila zgrada?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Koliko se sećam, bila je seoska kuća.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ko je još bio prisutan kada ste se sastali sa Voglushijem?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Bilo je puno vojnika za vreme tog sastanka sa Voglushijem, zato što su vojnici boravili tamo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je na sastanku bio prisutan i Qerqizi?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Radilo se o poseti Voglushiju. Nije to bio neki zakazan sastanak, poseban sastanak. Ja sam naprosto otišao tamo. Koliko se sećam Qerqizi je bio tamo među njima.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada ste posetili Voglushija, da li je među prisutnima bio i Fatmir Limaj?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: *(nema prevoda)*

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Mislim da se vaš odgovor nije čuo. Morate da govorite malo glasnije.

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ne. Rekao sam ne.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Jeste li sigurni?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Šta se dogodilo nakon što ste te informacije saopštli Voglushiju?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Voglushi je pozvao tu osobu i ta osoba je došla. Video sam da su mu ruke odvezane, nisu bile vezane. Čak sam ga pitao da li je bio zlostavljan. Rekao je: "Ne". Bar je tako rekao. A ja nisam mogao da primetim nikakve promene u njegovom izgledu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Šta se zatim dogodilo?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Nakon toga uzeo sam tu osobu sa sobom i želeli smo da krenemo u Krajmirovce/Krojmir. Pokušali smo da mu vratimo njegovo vozilo ali nije hteo da prihvati, iako smo insistirali i ja i Voglushi. Insistirali smo da uzme svoj automobil. Ali on se zakleo u živote svoje dece, rekavši da želi ostavi svoj automobil na usluzi OVK, koju je nazvao svojom vojskom.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I šta se zatim dogodilo? Kako ste onda otišli odatle?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Peške sam se vratio u Krajmirovce/Krojmir.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Znete li kako je on otišao?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Koliko mogu da se setim, zajedno smo otišli odatle, ali nisam sasvim siguran jer mi je teško da se setim svih tih trenutaka u ratu. Ali mislim da smo otišli zajedno.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, mislim da je prikladno vreme za pauzu.

SUDIJA PARKER: Hvala. Nastavićemo odmah posle 16.00 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Whiting.

TUŽILAC WHITING: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, tokom juna i jula 1998. godine da li ste čuli da je bilo i drugih slučajeva da su Albanci uhapšeni ili privedeni zato što su osumnjičeni da su kolaboracionisti?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Svaka jedinica, za vašu informaciju, imala svoje mesto za pritvor. Mi smo od njih tražili da nam daju podatke a u slučaju kada oni nisu bili sa tog područja gde smo mi bili stacionirani, onda bismo ih pitali zašto su tu i tražili da navedu razloge. I takvo je stanje bilo juna i jula meseca te godine.

prevodilac: Ispravka prevodioca: "mesto zaustavljanja", verovatno je na to mislio.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Moje pitanje je sledeće: da li je bilo slučajeva da su Albanci uhapšeni ili privedeni zato što su osumnjičeni da su bili kolaboracionisti?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Kad je reč o kolaboracionistima, za tako nešto nisam čuo. Ali kao što sam već ranije rekao, mi smo zaustavljali ljude, jer sam i ja lično neke ljude bio zaustavio i postavljao im pitanja, kao što sam vam već rekao.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Možete li nam malo objasniti pod kojim okolnostima ste vi zaustavljali ljude?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da. Često vojnici poput mene bi zaustavili nekoga ko pokušava da prodre na teritoriju pod kontrolom OVK. Zatražili bismo da nam pokaže svoju legitimaciju i pitali zašto je na tom mestu i na koje želi da ode. Mogao bih da vam navedem sada čitav niz primera. Ali jednog primera koga se jako se dobro sećam jeste primer mog brata. I on je takođe otišao na tu teritoriju i vojnici su ga zaustavili i zadržali neko vreme, sat ili dva, mislim. I nakon mog dolaska tamo, ja sam takođe počeo da sumnjam u ono što kaže, odnosno da je hteo da se sretne sa Jakupom Krasniqijem u Negrovcu/Negroc. Ja sam počeo da sumnjam kako to da je moj brat, moj rođeni brat mogao da zna gde je Jakup Krasniqi a ja lično nisam znao da je u Negrovcu/Negroc. Moj brat je živio i radio u Prištini/Prishtinë i za mene nije imalo nikakvog smisla da on zna gde se nalazi Jakup Krasniqi. Nakon što je moj brat insistirao da nije znao da je Jakup Krasniqi u Negrovcu/Negroc, već da je rođen u tom

mestu, pa da je verovatno od njegove porodice mogao da dobije informaciju o tome gde se on nalazi, dakle, nakon toga, u tim okolnostima, ja sam svog brata sa još jednim vojnikom otpratio do Klečke/Klečkë kako bi on otišao u Negrovce/Negroc gde je i želeo da ode. Bilo je i drugih slučajeva sa doktorima u julu mesecu, koje smo mi sprečili... koje smo zadržali koji su hteli da odu i pruže lekarsku negu ranjenim vojnicima u borbama u Orahovcu/Rahovec i na drugim lokacijama.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A zašto ste zadržali te doktore, iz kog razloga?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da su nam ti lekari rekli da su lekari, mi bismo svakako pokušali da to otkrijemo ili da saznamo da li se iza odlaska u to mesto krila neka druga namera. Dakle, nakon što smo ih zaustavili i zadržali sat ili dva u Lipovici/Lipovicë, Glavni štab nas je kritikovao što smo ih zadržali. Ali pošto nismo poznavali te ljude, zato smo ih zaustavili i nismo im dozvolili da pređu na teritoriju zahvaćenu ratom. Tako da je to bilo tek onda kad su oni toliko insistirali da smo se mi zapitali šta je iza toga.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ostavimo sada po strani slučajeve kada ste vi zaustavljali i zadržavali ljude jednostavno zato što ih niste poznavali. Da li je bilo slučajeva da su Srbi zaustavljani i hapšeni?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ja sam jedanput pritvorio... zaustavio sam kola u Crnoljevu/Carralevë kad sam video da su neki vojnici tamo zaustavili jednog mlađeg Srbina. Budući da su vojnici videli da je u pitanju Srbin, mislili su da je on možda jedan od pripadnika službe bezbednosti ili vojske ili policije. Ali on je bio vrlo mlad dečak i ja sam rekao: "Nije nemoguće da je on pripadnik neke od tih snaga". I onda su ga pustili.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate nekog od tih vojnika koji su zaustavili tog mladića?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ne sećam se imena vojnika koji su zaustavili tog dečaka ali se znam da su ga zaustavili vojnici u Crnoljevu/Carralevë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste ikada bili uključeni u sakupljanje oružje od ljudi iz njihovih kuća?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, tokom rata. Bilo da su to bili civili koji su posedovali oružje i dali ga OVK ili je bilo slučajeva da su ljudi legalno posedovali oružje koje su im dali okupatori. I u tim slučajevima mi bismo intervenisali da bi bili sigurni da će to oružje koristiti OVK.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste ikada odlazili u kuće ljudi kako biste skupljali oružje?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gde ste to radili?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Otišao sam da uzmem oružje od jedne osobe koja je imala... bilo je to u Maguri/Magurë... od osobe koja je imala dozvolu za to oružje a to mesto gde se ta osoba nalazila bilo je blizu položaja OVK.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Šta se desilo kada ste tamo otišli?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Otišli smo u tu kuću. Bila je noć. Nismo mogli da se krećemo danju po teritorijama koje su bile okupirane. Otišli smo, pokucali na vrata

i na vratima se pojavio vlasnik kuće. I onda smo ga pitali da li ima informacije u vezi oružja za koje je dobio dozvolu od okupatora i onda nam je on dao to oružje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je bilo i drugih slučajeva da ste odlazili u nečiju kuću da uzmete oružje?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Drugi slučaj, koliko se sećam, bio je nakon što sam se vratio na Kosovo/Kosovë i kada sam postao komandant podzone. Otišao sam u selo Kosin/Kosinë i uzeo sam oružje koje je tamo bilo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste čuli za još neke druge slučajeve osim ovog slučaja koji ste opisali da je dečak bio zaustavljen, da su Srbi bili uhapšeni ili privedeni zato što su bili osumnjičeni da su pripadnici policije ili vojske?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Nisam rekao da je bio uhapšen. Bio je zaustavljen na tom punktu koji smo imali. Nakon mog dolaska i komentara da se radi o veoma mladoj osobi i nakon što sam rekao da je nemoguće da je on pripadnik nasilnih srpskih snaga, dopušteno mu je da nastavi svojim putem. On nije bio uhapšen. Bio je zaustavljen na kontrolnom punktu, da tako kažem. A sećam se još jednog slučaja kada sam ja zaustavio jedno ambulatno vozilo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A gde je to bilo?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: To je bilo u Crnoljevu/Carralevë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A šta se desilo nakon što ste ga zaustavili?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Raspolagao sam informacijama da se srpski okupatori kreću ambulatnim kolima i tako maskirani prevoze. Iz tog razloga sam otišao u Crnoljevo/Carralevë da vidim da li se stvarno srpske snage prevoze takvim vozilima i zaustavio sam jedno takvo vozilo i naredio da nastavi u pravcu Krajmrovca/Krojmir. I vozač je krenuo i pratio me do Krajmrovca/Krojmir.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Šta se desilo kada ste došli u Krajmrovce/Krojmir?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Po dolasku u Krajmrovce/Krojmir, kada je izašao iz vozila, video sam da je bio jako uplašen. Drhtao je i tresao se. Verovatno je to bilo prvi put da vidi vojnike OVK. Nije govorio jako dobrim albanskim jezikom, premda se trudio da govori albanski. Ali kasnije sam shvatio da je on Goranac ili Turčin, da je turske nacionalnosti. I u razgovoru s njim rekao sam mu da ne treba da se brine, rekao sam mu da smo mi vojska Kosova/Kosovë i da ne želimo da imamo bilo kakva posla sa civilima, bez obzira na njihovu nacionalnost. I onda se smirio. I sledećeg dana, te noći je ostao tamo. Prenoćio na istom mestu gde sam i ja bio, koliko se sećam. A sledećeg dana otišao je u Prizren/Prizren. Pre odlaska u Prizren/Prizren, koji je bio njegovo rodno mesto, sećam se da sam mu dao 100 nemačkih maraka zato što je imao porodicu, decu i nije imao novaca da se vrati u Prizren/Prizren.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Osim tih primera koje ste naveli, da li vam je poznato da je bilo slučajeva bez obzira da li ste vi lično u tome učestvovali ili ne, da su Srbi zaustavljani ili pritvarani?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ovo su primeri kojih se ja sećam ali znam da je svaka jedinica imala punkt gde su zaustavljani ljudi i da je od njih traženo da im pokažu legitimacije a pritom poštujući pravila OVK.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pre pauze naveli ste primer osobe koja je zaustavljena, kako ste vi rekli, zato što je suviše brzo vozila izlažući druge opasnosti i da su zatim pronađene adrese srpskih inspektora u njegovom vozilu i da je zatim ta osoba pritvorena, jer se sumnjalo da ima neke kontakte, nedozvoljene kontakte sa srpskim inspektorima. Da li vam je poznato da je možda bilo nekih drugih slučajeva tokom juna, jula 1998. godine kada su Albanci bili zaustavljani i privođeni iz sličnih razloga?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ili sam ja dobio pogrešan prevod ili ste vi čuli pogrešan prevod. Ja nisam rekao da su pronašli adrese... adrese srpskih inspektora, već da se sumnjalo da te srpske adrese možda mogu da budu adrese srpskih inspektora. Ali kad je reč o drugim slučajevima, bar sada, ne mogu da se setim nijednog takvog.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Tokom juna i jula 1998. godine, kada su pojedinci zaustavljani ili privođeni na područjima na kojima ste vi boravili, da li ste ikada te ljude poslali u Klečku/Klečkë?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Kad je reč posebno o julu mesecu, jedinica *Lipovicë* dobila je strogo naređenje da ne dozvoli bilo kom civilu da uđe na područje nacionalnog parka, što je nacionalna imovina. Tako da ljudima koji su insistirali da odu tamo, nije bilo odobreno, samo u vrlo posebnim slučajevima, kao što je bio slučaj sa mojim bratom. Onda smo ih u pratnji vojnika otpratili u pravcu Klečke/Klečkë. Jula meseca Klečka/Klečkë je postala mesto u koje su mnogi ljudi odlazili. Otvoren je novi put koji je vodio od Sedlara/Shalë do Klečke/Klečkë ili od Negrovca/Negroc do Klečke/Klečkë kojim su ljudi mogli da idu u pravcu Mališeva/Malishevë. Ali čak i kada nismo želeli da dopustimo ljudima da produže dalje, ja nisam mislio da imam ovlašćenje, niti mogućnost da sprečim ljude da produže, jer su oni insistirali da odu u Mališevo/Malishevë. Bilo je puno takvih slučajeva, jer je u Mališevu/Malishevë bila pijaca za to područje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada kažete da su ljudi u pratnji vojnika odlazili u Klečka/Klečkë u julu mesecu 1998. godine, recite nam kada je to bilo u julu?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Nakon što sam postavljen za komandanta podzone, vojnicima je dozvoljeno da idu...da šalju ljude... da dozvole ljudima da idu u Klečku/Klečkë. Nismo želeli da stvaramo probleme, naročito nakon što su se srpske snage bile koncentrisale na području na kom sam ja dejstvovao. I to je bilo u julu mesecu kada smo radili na taj način.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A ti ljudi koje ste pratili u Klečku/Klečkë, da li su oni bili uhapšeni?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Nisu bili uhapšeni, nego su bili u pratnji vojnika, jer mi bismo im pokazali kojim putem treba da idu. A mi smo smatrali da je to dodatna odgovornost za nas da se pobrinemo i da vidimo kuda ljudi idu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Molim vas da pogledate 69. stranicu verzije na albanskom a stranicu 60. engleskog transkripta.

TUŽILAC WHITING: To je na sredini 69. stranice verzije na albanskom a to je i takođe na sredini verzije na engleskom. I ako može... U redu, vidim da je sistem *Sancition* na kompjuteru.

ADVOKAT TOPOLSKI: Časni Sude, oprostite što prekidam. Pre nego što gospodin Whiting pređe na ovu temu, ono što se desilo pre nego što su predočeni paragrafi iz ovog intervjuja, gospodin Whiting namerava da unakrsno ispituje svedoka. Moram da kažem i možda sam ja jedini ovde u ovoj sudnici koji to kaže ali pošto sam pročitao i pažljivo saslušao vašu odluku, ja nisam shvatio da se odustaje od unakrsnog ispitivanja u odnosu na pitanja proizašla iz dokaza posle trenutka kada je uložen zahtev. Ali ako je ovo to što će se desiti, mogu li stoga da pretpostavim, ukoliko sam u pravu, da bi ovo zahtevalo jedan drugi zahtev i postavljanje osnove.

SUDIJA PARKER: To nije bilo moje iskustvo, moram da vam priznam, gospodine Topolski. Označeni svedok koji se izjasnio tada, obrađuje se kroz dokaze balansiranja na toj osnovi.

ADVOKAT TOPOLSKI: Tačno. Nisam ni ja, posebno kada je svedok... Oprostite.

SUDIJA PARKER: Ja mislim da kažem upravo suprotno.

ADVOKAT TOPOLSKI: Kažete suprotno?

SUDIJA PARKER: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI: Pa onda sam ja jedini.

SUDIJA PARKER: Nemojte biti zabrinuti zbog toga.

ADVOKAT TOPOLSKI: Pa,ne. To je ponekad najbolje mesto.

SUDIJA PARKER: To je stvar od interesa i možda je ovo nešto što bi trebalo da se pokrene kao pitanje ali ne bismo sada trebali da ulazimo u pojedinosti toga iz očiglednih razloga a i ne bih želeo da sada prekidamo ono što se sada događa.

ADVOKAT TOPOLSKI: U redu.

TUŽILAC WHITING : Molim da se pusti insert.

(video snimak)

O.L istražilac – pitanje: *Možete li nam reći da li ste bili uključeni u hapšenja ljudi za koje se verovalo da su srpski kolaboracionisti?*

Svedok Buja – odgovor: *Ne, ja nisam direktno. Mogu da vam kažem da sam učestvovao u sakupljanju oružja....*

O.L istražilac – pitanje: *Oduzimanju oružja u kojim prilikama?*

Svedok Buja – odgovor: *U oduzimanju oružje od ljudi za koje smo imali informacije da poseduju oružje. Na primer, kao što je slučaj u Maguri/Magurë. Tamo smo uzeli jednu pušku i jedan pištolj. I takođe slučaj u klisuri Crnoljevo/Carralevë kada sam oduzeo, pomenuo sam taj slučaj, vozilo i poveo osobu koja je vozila. On je vozio kola*

hitne pomoći i bio je uplašen zato što je mislio da je uhapšen ali istog dana je pušten zato što glavni predmet ove akcije nije bila ta osoba, već njegovo vozilo. A imamo još jedan slučaj kada sam poveo jednog dečaka od 17 godina, on je bio Srbin i on je, naravno, kasnije bio pušten. Taj dečak je danas policajac u Lipljanu/Lipjan. Ali došlo je do drugih slučajeva hapšenja, i naravno, najteži period bio je upravo tokom juna i jula. Bilo je slučajeva .. ne bih sad mogao da navedem kako su se te osobe zvale imenom i prezimenom, jer to ne znam, nisam ih poznavao ali ono što mogu da kažem je da je bilo slučajeva lične osvete, i takođe je bilo mnogo prostora za delovanja ovakve vrste, jer su jedinice bile razmeštene svuda po tom području. Ali ja se nisam slagao da pravimo zatvore ili mesta za pritvaranja.

O.L istražilac – pitanje:... u kom slučaju da se prave? Da se formiraju?

Svedok Buja – odgovor:.. da se prave lokacije i kažem ovde da nisam smatrao da sam u stanju... niti da sam osoba koja ima informacije u tom smislu... A i kada se desilo da je neko bio uhapšen i kada su mene pitali šta da radim, ja bih jednostavno rekao: "Pošaljite ga u Klečku/Klečkë ili...", znači, u stvari, da ga pošaljem u Klečku/Klečkë, jer nisam znao gde drugo a i zbog toga što, kao što sam rekao, ja nisam bio osoba koja je imala tačno određenu odgovornost u tom smislu.

O.L istražilac – pitanje: Zaustavićemo ovde snimanje, jer je video kasete došla do kraja.

(kraj video snimka)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, želeo bih da vam postavim pitanja o nekim stvarima koje ste rekli u ovom odlomku. Rekli ste da je "došlo do slučajeva hapšenja i naravno, najteži period bilo je upravo tokom juna i jula". I to je istina, zar ne, da su se slučajevi hapšenja događali i da je najteže vreme bilo juni i juli?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: U toj izjavi ja sam spomenuo da je odvedena ta osoba sa vozilom, ali to nije bilo hapšenje. Drugi slučajevi hapšenja koji su mogli da se dogode i koje smo zvali hapšenja, jer ja sam ih tako zvao zbog tumačenja koje su im ljudi dali o onim ljudima koji su u to vreme bili zaustavljeni. Dakle, nisam isključio mogućnost zbog načina širenja gerilskih jedinica, da je postojala mogućnost lične osvete. Nisam spomenuo neki konkretan slučaj lične osvete ali pričalo se o takvim stvarima.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ja ću vas malo kasnije pitati o ovim slučajevima lične osvete ali tačno je zar ne, da je najozbiljnije vreme što se tiče hapšenja, bilo vreme juni/juli 1998. godine, kao što ste i rekli u razgovoru? To je tačno, zar ne?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: To je vreme bilo najteže, kako je već rečeno, vezano za hapšenja. Nisam znao za neka konkretna hapšenja ali sam znao da je to najteže vreme, kada se govori o hapšenjima.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Vi ste to tada to spomenuli i već ste to naveli i u odgovoru na moje prethodno pitanje, ali pomenuli ste u razgovoru da je takođe bilo

slučajeva lične osvete i da je bilo dosta prostora za takva dela. Možete li da nam objasnite šta ste pod tim mislili?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ovim sam da naglasim da su ljudi bili naoružani i osim toga postojala su mesta gde su ljudi... s kojima smo mi kasnije imali koordinaciju, kako ne bi izašli izvan kontrole OVK. Postojali su ljudi koji su imali neke posebne razloge za svoja dela kako bi nas kompromitovali. I zbog prostiranja, širokog prostiranja gerilskih jedinica, bilo je mesta za pojedinačna dela koja su mogla da se dogode. Jednostavno, gerilske jedinice su bile raštrkane po širokom području i sastavljene su bile od ljudi i jedinica koje još uvek nisu bile pod našom kontrolom i zbog toga je bilo prostora za takva dela.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li su vama poznati neki slučajevi gde se pod kontrolom OVK vršilo hapšenje ili pritvaranje ljudi zbog lične osvete?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ne mogu konkretno da navedem neki slučaj koji je meni poznat ali pričalo se o području Dukađin/Dukagjini gde su kompletna sela i seljani bili naoružani na vlastitu inicijativu, zato što je to bilo područje blizu Albanije. Ta sela nisu mogla da budu pod kontrolom OVK unutar strukture ove vojske. Takvi su se slučajevi mogli dogoditi čak i na području na kom smo mi delovali, jer je bilo teško za nas da kontrolišemo sve slučajeve. Međutim, ne mogu da navedem nijedan konkretan slučaj.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Molim vas, sada bih želeo da se koncentrišemo na slučajeve gde je OVK imala kontrolu. Da li ste ikad čuli da su na tim područjima ljudi bili hapšeni ili držani u pritvoru zbog lične osvete?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Čuo sam da je bilo slučajeva ali se ne sećam nekog konkretnog slučaja.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate da ste čuli za neke takve slučajeve na području oko Klečke/Klečkë, u selima kao što su Krajmirovce/Krojmir, Lužnica/Luzhnicë, Lipovica/Lipovicë, negde na tom području i to u periodu juni, juli 1998. godine?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Posebno u julu, za vreme ofanzive, bilo je glasina o tim događajima koji su tumačeni na razne načine ali ja ne znam ni za jedan konkretan slučaj.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Možete li nam nešto više reći o tim glasinama, kako ste vi to opisali? Šta ste to čuli u toku jula?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Tokom jula, kao što sam već rekao, vodio se specijalan rat protiv OVK a u njega su spadale i te glasine o tome kako su pripadnici OVK počinili određena dela, da su ljudi odvođeni, da su ljudi hapšeni. Hteo bih ovde da objasnim da su ljudi koji su zaustavljani kako ne bi išli direktno u ruke neprijatelju, da su se ta zaustavljanja tumačila na pogrešan način od strane stanovništva a stanovništvo je reagovalo tako što su rekli da su bili uhapšeni. Drugim rečima, čak iako smo mi imali dobre namere, kako im ne bi dozvolili da uđu na područja gde bi mogli da budu ubijeni, u ovom kontekstu hapšenje je bilo pogrešno tumačeno. Bilo je slučajeva kada je rečeno da smo i ja i Jakup Krasniqi navodno rekli da smo držali... to su bile reči koje su kružile u to vreme da smo navodno držali i jednog čoveka sa 2.000 nemačkih maraka koji je došao iz Švajcarske a mi, u stvari, nikad nismo držali tu osobu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Na kraju ovog odlomka razgovora koji sam vam pokazao vi ste rekli: "Kad bi se dogodilo da dođe do nekog hapšenja i kad su mene pitali šta da se uradi, ja sam jednostavno rekao 'Pošaljite ga u Klečku/Klečkë', u stvari, misleći da ga pošalju u Klečku/Klečkë, zato što nisam znao gde drugo da ga pošalju". To je, u stvari, ono što ste vi radili tokom juna i jula 1998. godine, zar ne gospodine Buja? Kada su osobe bile uhapšene na vašem području, vi ste davali uputstva da se šalju u Klečka/Klečkë.

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Kada se govori ovde o hapšenju, to se misli na pratnju osobe za koju smo sumnjali da je ušla na ratno područje sa posebnim namerama. Jednostavno, radilo se o izolovanju te osobe, kako ne bi mogla da naškodi našim položajima. Mi bismo onda ispratili tu osobu, dodelili dva, tri vojnika u pratnju do Klečke/Klečkë i onda bismo kontrolisali kretanje te osobe do njene destinacije. To je bila neka vrsta mere bezbednosti kako bismo zaštitili naše položaje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A kada se to dogodilo, kada su osobe u koje ste vi sumnjali ulazile na ratno područje sa nekim specijanim namerama, da li vi tu mislite na Srbe ili na Albance?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Odnosi se na Albance zato što Srbi nisu ulazili na to područje. Srbi su retko ulazili na to područje, samo kada su koristili put Peć/Pejë – Priština/Prishtinë. Albanci za koje se sumnjalo da su kolaboracionisti bili su poznati čitavom stanovništvu i oni takođe nisu ulazili na to područje. Na teritorije koje su bile pod kontrolom OVK obično su ulazile različite osobe koje nismo znali i čije namere nam nisu bile poznate, pa smo morali da budemo oprezni u našem delovanju. Ja ću vam ovde ilustrovati ovaj problem jednim primerom. Ako nam osoba ne bi rekla razlog posete i ako bi insistirala da ode do svoje destinacije, kao što je bio slučaj sa Ademom Demaqijem, vrlo dobro poznatom ličnošću, mi bismo držali tu osobu pet sati uzastopno dok nam ne bi navela razlog svog putovanja i onda bismo je otpratili u pravcu Klečke/Klečkë. Ja nisam osoba koja može da preuzme odgovornost za zaustavljanje tih ljudi ili za vraćanje tih ljudi nazad. Moja je odgovornost bila da obratim pažnju na teritorije na kojima sam ja delovao i na vonike koje sam odredio da prate te osobe u pravcu Klečke/Klečkë. A u Klečki/Klečkë je takođe bilo civilno stanovništvo koje je mogli da poznaje osobu koju smo mi zaustavili i zato smo ih, zapravo, upućivali u tom pravcu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Zamolio bih vas da pređete na 73. stranucu na albanskom jeziku a to je 63. stranica engleske verzije. U oba slučaja to je tekst na vrhu stranice.

TUŽILAC WHITING: Zamolio bih da pređemo na program *Sanction*.

(video snimak)

O.L istražilac – pitanje: Shvatio sam iz vašeg opisa da je vaše učestvovanje u tim događajima bilo ograničeno ili malo. I ovde govorim o tim kidnapovanjima. Ali vi ste se složili sa činjenicom da su brojni ljudi, Albanci i Srbi, bili kidnapovani u to vreme, čak iako vi lično niste bili uključeni u ta kidnapovanja.

Svedok Buja – odgovor: Da.

O.L istražilac – pitanje: Vi ste isto tako znali da su i Srbi bili kidnapovani?

Svedok Buja – odgovor: Mogu da vam opišem svoj slučaj. Ne mogu da govorim o otmici srpskih civila, ali kad god sam lično video, ja sam intervenisao.

O.L istražilac – pitanje: Ali vi ste čuli za Srbe koji su otimani, iako vi lično niste bili prisutni ili niste imali saznanja ili niste bili deo tih stvari? Samo ste čuli o njima, uprkos činjenici da vi niste...

Svedok Buja – odgovor: Postojale su glasine da su obično to bile mere zarobljavanja ljudi iz vojske ili iz tajnih službi. Ali se nikada nisu spominjali slučajevi civila koji su hapšeni.

O.L istražilac – pitanje: Spomenuli ste, takođe, da kad god bi vas neko pitao o tim slučajevima, da ste vi te ljude upućivali u Klečku/Klečkë. Da li je Klečka/Klečkë bila kao sabirni centar u tom periodu, u junu i julu 1998. godine za te ljude koji su bili uhapšeni?

Svedok Buja – odgovor: Ne... ne znam gde su ih slali ali ja sam jednostavno tamo usmeravao ljude, jer sam mislio da se najodgovorniji ljudi za ta pitanja nalaze u Klečki/Klečkë.

O.L istražilac – pitanje: Jednostavno zato što je Klečka/Klečkë bila... kako ste vi to predstavili... komandni položaj za vas?

Svedok Buja – odgovor: Ali ja sam, u stvari, dobijao uputstva od komandanta Çelikua.

O.L istražilac – pitanje: Da li znate neku od lokacija gde su ljudi koji su hapšeni bili poslani? Nakon što su odvedeni iz Klečke/Klečkë, nakon što su...

Svedok Buja – odgovor: O tim stvarima se pričalo među vojnicima koji su znali... čak je i stanovništvo znalo...

O.L istražilac – pitanje: A Lapušnik/Llapushnik je bio jedna od tih lokacija. Da li je to tačno?

Svedok Buja – odgovor: Da, Lapušnik/Llapushnik... Lapušnik/Llapushnik je uvek bio bio spominjan kao mesto gde su ljudi pritvarani. Pritvarani i oslobođani. Takođe sam povremeno lično pratio ljude koji su puštani iz Lapušnika/Llapushnik.

O.L istražilac – pitanje: Vi ste pratili ljude kući?

Svedok Buja – odgovor: Pratio sam ljude njihovim kućama.

O.L istražilac – pitanje: Ljude koji su puštani... oslobođani iz Lapušnika/Llapushnik?

Svedok Buja – odgovor: Da. Ljude koji su bili pritvarani, ispitivani i oslobođani.

O.L istražilac – pitanje: Dakle, to je bio logor... logor koji je postojao u Lapušniku/Llapushnik gde su....

(kraj video snimka)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, da li ste na početku ovog inserta koji smo slušali pitani... odnosno rečeno vam je ste upoznat sa činjenicom da

su brojni ljudi, Srbi i Albanci, bili kidnapovani u to vreme i vi ste klimnuli glavom na traci. Da li ste to videli?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, video sam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I to je istina, zar ne? Vama je bilo poznato da su u to vreme, u junu i julu 1998. godine, brojni ljudi, Albanci i Srbi, bili kidnapovani. Da li je to tačno?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ja sam ovde rekao da sam čuo o tome. To je u smislu kako sam ja tumačio reči koje sam čuo i ja sam izjavio da sam mogao samo da kažem nešto za slučajeve gde sam ja bio prisutan, kao što su bili oni koje sam ranije opisao. A tumačenje ljudi koji su bili zaustavljeni bilo je takvo da su oni to nazivali hapšenjem. To se odnosi i na način na koji sam ja zaustavio čoveka iz Prizrena/Prizren. Ja ne mogu da kažem da su oni bili kidnapovani ili hapšeni. Ja sam samo objašnjavao reči koje su koristili razni ljudi i vojnici, vezano za te akcije. Ja naravno nisam mogao ni da prihvatim, ni da pomislim da postoje neki logori ili zatvor tamo. Ja sam u to vreme jednostavno mislio i danas mislim i ubeđen sam da su ljudi bili samo zaustavljani. Da su bili identifikovani. Utvrđeni su razlozi zbog čega su se oni tamo nalazili i da su nakon ljudi pušteni da nastave sa svojim putovanjem. Druga je stvar na koji su način postavljana pitanja ali ovo je suština.

ADVOKAT GUY-SMITH: Koliko sam ja shvatio, mislim da je gospodin Whiting postavio pitanje vezano "govor tela" koji je svedok napravio na snimku, za razliku od stvarnog jezika kojim se svedok koristio u razgovoru. Nije mi jasno da li se možda njegovo tumačenje jezika u razgovoru pomalo razlikuje od mog tumačenja, ali čini se kao da on u ovom trenutku, ako ne grešim, pokušava da koristi "govor tela" koji je video na traci, kako bi osporio stvarni jezik koji je sadržan u izjavi. Nisam siguran da je to ono što on radi, ali to me zabrinjava. Takođe me brine postojanje jednog broja dokaza kojima se bavimo na osnovu ogovaranja i glasina i ja razumem da je svedočenje iz druge ruke prihvatljivo u ovakvim procesima, ali bih želeo da uđe u zapisnik prigovor u odnosu na pouzdanost, za Pretresno veće, u vezi oslanjanja na glasine koje su se ovde čule.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Guy-Smith. Mislim da možete biti sigurni da se to neće dogoditi.

ADVOKAT GUY-SMITH: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Nastavite, gospodine Whiting.

TUŽILAC WHITING: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, da li vidite to kada kažete da ste slali ljude koji su bili uhapšeni u Klečku/Klečkë, jer kažete: "Zato što sam mislio da su tamo bili ljudi koji su bili najodgovorniji za ta pitanja". Onda vam je postavljeno pitanje da li je to zbog toga što je Klečka/Klečkë za vas bila komandno mesto?" a vi kažete: "Ja sam, u stvari, dobijao uputstva od komandanta Çelikua". I zbog toga ste vi, u stvari, ljude koji su uhapšeni slali u Klečku/Klečkë, zar ne, jer su ljudi najodgovorniji za ta pitanja bili u Klečka/Klečkë? Zar to nije istina?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Gospodine, danima vam govorim istinu. Uputstvo je jedna stvar, naređenje je druga stvar. Ja sam dobijao uputstva i od mnogih drugih,

jer u razgovoru s njima, naravno, ja sam prihvatao ta uputstva ako su bila dobra a ona koja nisam mogao da koristim, nisam ni uzimao u obzir. To nije bilo u smislu naređenja, nego u smislu saradnje sa komandantom Čelikuom.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pa, vi ste predvideli... vi ste već dali odgovor na pitanje koje nisam ni postavio ali da se sada vratimo na pitanje koje jesam postavio a to je sledeće: vi ste slali ljude koji su uhapšeni u tom periodu u junu i julu 1998. godine u Klečku/Klečkë, jer ste vi mislili da su ljudi najodgovorniji za ta pitanja, a to su hapšenja, bili u Klečki/Klečkë. To je tačno, zar ne?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ovde je pogrešno tumačenje reči "hapšenje". Ja ne mogu da kažem da sam hapsio ljude. Ja sam zaustavljao ljude i kada bih posumnjao u njih, naravno, pokušao sam da razjasnim šta je tu bilo u pitanju, zbog čega se ta osoba nalazila na tom području i naravno, kad nisam mogao sam da odlučim, slao sam ih u Klečka/Klečkë u smislu da su se tamo nalazili ljudi koji su ih možda mogli poznavati. A bili su tamo takođe i ljudi iz Glavnog štaba koji su mogli dati neke smernice o tim ljudima i reći šta da radimo sa njima, gde da ih pošaljemo, da li da im se dozvoli da uđu u ratna područja ili ne. I to je suština onoga što sam ja radio a ne hapšenje, kao što vi ovde navodite, zato što verujem da u ovom razgovoru koji je sa mnom vođen, nisam mogao da mislim da su ljudi stavljeni u zatvor, zato što po mom mišljenju zatvor mora da ima fazu istrage. I to zbog toga nisam mogao da tumačim kao hapšenje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ovi ljudi u Klečki/Klečkë, uključujući i komandanta Čelikua, mogli da kažu šta da se s njima radi i gde da budu poslati. Zar nije to tačno?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Oni iz Klečke/Klečkë su, naravno, znali kako da usmere ljude i gde da idu. Oni su mogli da kažu tim ljudima ako su hteli da odu u neko selo u opštini Mališevo/Malishevë ili na područj Drenice/Drenicë ili na područje Dukadina/Dukagjini. U to vreme ljudi su mogli da se kreću kroz ratna područja...

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine, prekinuću vas. Moje je pitanje sledeće: ljudi koji su bili u Klečki/Klečkë, uključuju i komandanta Čelikua. Zar nije to tačno?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ljudi koji su bili u Klečki/Klečkë, vojnici, stanovništvo, oni su mogli dati uputstva tim ljudima o tome kojim putem treba da idu ili kuda da krenu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, niste odgovorili na moje pitanje. Moram da ga ponovim. Ljudi koji su se nalazili u Klečki/Klečkë, uključivali su i komandanta Čelikua, zar ne?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ljudi koji su bili u Klečka/Klečkë naravno da su takođe obuhvatali... uključivalo je da se i komandant Čeliku nalazio tamo, ali u ovom smislu u kom se to ovde koristi, ne mogu da kažem da je Čeliku ili Fatmir Limaj bio u ovo uključen. On je tamo bio sa svojom jedinicom.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Vi zatim kažete da se Lapušnik/Llapushnik uvek "spominjao kao mesto gde su ljudi pritvarani i onda oslobođani". To je bilo tačno, zar ne, u tom vremenskom periodu, to jest u junu i julu 1998. godine? Lapušnik/Llapushnik je bilo mesto gde su ljudi držani u pritvoru a onda ponekad puštani.

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Postavljeno mi je konkretno pitanje o Lapušniku/Llapushnik kao o mestu pritvora ili drugačije kao o mestu zaustavljanja ili kao kontrolni punkt, ja sam vam već objasnio šta sam podrazumevao pod tim rečima. U ovom slučaju postavljeno mi je pitanje o Lapušniku/Llapushnik i ja sam znao da je i u Lapušniku/Llapushnik postojalo takvo mesto gde su ljudi zaustavljani, gde je od njih traženo da daju svoje dokumente. Postavljano im je pitanje iz kojih razloga su na ratnom području. I naravno, kada su pušteni i kada im je dozvoljeno da nastave putovanje, onda je to zaustavljanje moglo da traje nekoliko sati, sat ili dva. To je bila svrha tog postupka. To je način na koji to vidim u opisu koji sam dao.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li vam je u junu i julu 1998. godine bilo poznato da su ljudi bili zatočeni u Lapušniku/Llapushnik duže od sat ili dva? Da su bili tamo danima.

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Znao sam za činjenicu da su ljudi bili zaustavljani, kao što su zaustavljani na svakom kontrolnom punktu naših jedinica. Tako sam ja video značenje i tako sam tumačio reč "pritvaranje". Ali koliko dugo su bili držani u pritvoru, to ne znam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Uzgred, što se tiče slučaja, konkretnog slučaja koji ste spomenuli – i ponovo da ne pominjemo ime – zbog kog ste išli u Lapušnik/Llapushnik, kako ste znali da je ta osoba u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Njegov otac mi je rekao.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Rekli ste ovde da ste pratili ljude koji su pušteni iz Lapušnika/Llapushnik. Naveli ste ovde jedan primer. Bez pominjanja imena, da li je bilo još primera kada ste pratili ljude koji su bili pušteni iz Lapušnika/Llapushnik?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, bilo je još slučajeva kada sam ja lično ili kada su moji vojnici pratili ljude kada su oni to tražili, kada su hteli da odu na druge teritorije. Reč "puštanje" je korišćena u smislu da im je dozvoljeno da nastave svojim putem, nakon što bi bili zaustavljeni sat ili dva ili jedan dan.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je bilo slučajeva kada ste pratili ljude koji su bili pušteni iz Lapušnika/Llapushnik, osim ovog jednog konkretnog primera koje ste nam naveli?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Svi civili koji bi uspeli da uđu na naše teritorije, bili su zaustavljani. I možda je bilo primera, kojih sada ne mogu da se setim, da su bili zadržani u Lapušniku/Llapushnik a zatim uz pratnju otišli dalje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ali ne možete sada da se setite nikakvih drugih konkretnih primera?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ne mogu da se setim nekih drugih konkretnih primera, ali znam da sam tokom ofanzive, posebno 23. i 24. jula, zaustavio neke traktore čiji su vlasnici insistirali da pređu na teritoriju pod kontrolom Srba. I ja sam im rekao...

prevodilac: Izvinjavam se, nisam razumeo. Da li možete da zamolite svedoka da ponovi.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Prevodilac nije razumeo... nije čuo poslednji deo vašeg odgovora. Rekli ste da ste "zaustavljali neke traktore čiji su vlasnici insistirali da pređu na teritorija pod kontrolom Srba" a zatim ste rekli još nešto.

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Kao što sam i rekao ...

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle, dozvolite mi da postavim jedno drugo pitanje u vezi s ovom temom. U to vreme ili ubrzo nakon ofanzive, krajem jula meseca 1998. godine, jeste li sreli grupu muškaraca na traktoru koji su rekli da su iz Lapušnika/Llapushnik i da su pušteni iz zatvora u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: To sam pokušao ranije da objasnim. To je način na koji su civili tumačili činjenicu da smo ih zaustavljali. U tom slučaju radilo se o tim traktorima koji su hteli da odu u određena sela i to se događalo kada im nismo dozvoljavali da prođu kroz teritorije pod kontrolom Srba a oni su to tumačili kao hapšenje ili pritvaranje. 23. ili 24. jula ujutro, zaustavio sam neke traktore...

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li postoji primer kada ste zaustavili neki traktor... molim vas, dozvolite mi da dovršim pitanje... kada ste zaustavili traktor sa grupom muškaraca koji su rekli da su pušteni ili da dolaze iz zatvora u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Znam da sam zaustavljao traktore. Znam da sam zaustavio jedan traktor sa nekoliko muškaraca, sa njih petoricom ili šestoricom, nisam siguran koliko ih je bilo, koji su to tumačili na svoj način i to je bilo nešto što ja nisam voleo da čujem. Rekli su mi da su bili zatočeni u Lapušniku/Llapushnik. A ja sam na to gledao tako da su bili sprečeni da odu na druge teritorije. Ako se ne varam, to se dogodilo 23. ili 24. jula ujutro, jer uveče je već bilo borbi i ja sam u njima učestvovao. Dakle, zaustavio sam traktor, odnosno mi smo zaustavili traktor, zato što je bilo takvo pravilo. Nismo hteli da dozvolimo ljudima da odu u pravcu visoravni, u pravcu gde su se nalazile srpske snage, jer je bilo opasno za njih da uđu na tu teritoriju. I ovde vam ponavljam da je nama bilo teško da zaustavljamo te traktore i bili smo u velikoj dilemi, jer se takvo ponašanje tumačilo na razne načine, iako je naš cilj bio da im ne dozvolimo da idu dalje, jer bi bili suočeni sa velikom opasnošću...

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, nisam se fokusirao na vaše zaustavljanje traktora; mene zanima koga ste videli na tom jednom traktoru i šta su vam ti ljudi rekli, šta im se dogodilo? Vi kažete da se to dogodilo 23. ili 24. jula. Da li ste zaustavili još jedan traktor nekoliko dana kasnije, 26. ili 27. jula na kom je bila grupa muškaraca koji su rekli da su bili u zatvoru u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Dana 22. jula vratio sam se iz borbi kod Jezerca/Jezerc, gde sam bio komandant podzone. 22. i 23. jula otišao sam da tražim oružje. Čuo sam da imaju oružje u selu Dukadin/Dukagjini. Tamo su seljani bili naoružani. 22. i 23. jula putovao sam tim područjem. 23. i 24. jula, po rasporedu, bio sam u Krajmirovcu/Krojmir. Ako se dobro sećam, 24. jula popodne, došlo je do borbi u Fuštici/Fushticë, u kojim sam učestvovao... čak sam učestvovao u operaciji ponovnog zauzimanja položaja jedinice *Fushticë*...

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, 26. i 27. jula da li ste se vratili u Krajmirovce/Krojmir?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Hteo sam upravo to da objasnim. Iz Fuštice/Fushticë sam otišao na područje Lipovice/Lipovicë, gde su se odvijale borbe. A 25. i 26. jula bio sam u borbama koje su se vodile u Zborcu/Zborc; to je bila

udružena operacija jedinica *Lipovicë* i *Zborc*. Poslao vojnika 26. jula da bi obavestio jedinicu, mislim da je to bilo 26. jula, jedinici *Carralevë* da se povuče. I do 14.00 časova....

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, hvala vam na pojedinostima, ali to je dugačak odgovor na vrlo jednostavno pitanje. Da li ste 26. i 27. jula bili u Krajmirovcu/Krojmir?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Mislim da nisam bio u Krajmirovcu/Krojmir 26. i 27. jula.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Rekli ste nam o jednom traktoru koji ste zaustavili, na kom su bili ljudi koji su rekli sa su bili zatočeni u Lapušniku/Llapushnik. Da li je to bio jedini traktor koji ste zaustavili i na kojem su bili ljudi koji su tvrdili da su bili zatvoreni u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Traktori koje smo zaustavljali u Lapušniku/Llapushnik – bilo je i drugih, naravno – to su bili civili, žene, deca na traktorima. Oni su hteli su da idu u sela koja su se nalazila na visoravni. To je bio početak žestoke ofanzive od 23. i 24. jula. Možda sam zaustavio još neke traktore ali ne u Krajmirovcu/Krojmir. Možda je to bilo u Sedlaru/Shalë ili negde drugo. Ali posle 27. jula, osećao sam da je situacija bila bolja nego ranije.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ali da li je postojao taj jedan traktor gde su se nalazili muškarci koji su tvrdili da su bili zatvoreni u Lapušniku/Llapushnik ili se to se to dogodilo više puta ili je bilo samo taj jedan put?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Koliko se sećam, traktor je bio samo sa muškarcima. Bio je jedan traktor, sećam se, koji sam ja zaustavio u Krajmirovcu/Krojmir. To je bilo 23. ili 24. jula. Bilo je tamo četiri, pet ili šest muškaraca i zaustavio sam ih da bi ih sprečio da odu na mesto gde su želeli da odu...

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Nakon što ste ih zaustavili... kao prvo, jesu li vam rekli da su bili u zatvoru u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Rekli su mi da su bili zatočeni u Lapušniku/Llapushnik.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Nakon što se to dogodilo, da li ste pokušali da stupite u vezu sa Klečkom/Klečkë?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, pokušao sam da stupim u vezu sa Klečkom/Klečkë, jer nisam znao šta s njima da učinim, jer su vlasnici hteli da idu u sela koja su se nalazila na visoravni. Jedan od tih traktora, jedan od onih koji sam ja zaustavio i hteo sam da čujem od Klečke/Klečkë šta da radim sa civilnim stanovništvom koje je htelo da ide u ta sela. Bio sam u teškoj situaciji zbog tendencije određenih civila da odlaze tamo...

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, molim vas pogledajte 88. stranicu transkripta na albanskom jeziku, odnosno 73. stranicu transkript na engleskom jeziku.

TUŽILAC WHITING: Molim da se prebacimo na *Sanction* program.

(video snimak)

O.L istražilac – pitanje: 25. i 26. jula bila je velika ofanziva na Lapušnik/Llapushnik i srpske su snage su, u stvari, preuzele to područje, znači te zone tamo. I celo to mesto tamo je bilo prazno, potpuno prazno a neki su zatvorenici pušteni tog dana. Da li je tačno da ste naišli na veliku grupu zatvorenika koji su dolazili... vi ste dolazili preko Krajmirovca/Krojmir gde su oni bili prebačeni ili su putovali ?

Svedok Buja – odgovor: Da. Video sam ih.

O.L istražilac – pitanje: Da li možete malo da nam opišete tu situaciju?

Svedok Buja – odgovor: Ne sećam se najbolje ali znam da sam ih sreo u vreme kada se civilno stanovništvo povlačilo. Bio je potpuni haos. I da budem sasvim iskren, kada sam naišao na taj traktor, mislio sam da su to civili. Mislio sam da je to bilo civilno stanovništvo, ali pitao sam se zašto su na tom traktoru bili samo muškarci. Zaustavio sam ga. Pitao sam: "Odakle ste?" Rekli su mi: "Mi smo iz Lapušnika/Llapushnik." "Iz zatora u Lapušniku/Llapushnik", tako su mi rekli. Stao sam, nisam znao šta da radim. Rekao sam im da pričekaju i ja sam se vratio i dao im do znanja da idem da dobijem informaciju o tome kako da postupim prema njima. U stvari, da dobijem telefonsku vezu. Na moju sreću... bila je to srećna okolnost da sam naišao na dvojicu ljudi iz Klečke/Klečkë

O.L istražilac – pitanje: Tamo su bili ljudi iz Klečke/Klečkë?

Svedok Buja – odgovor: Dvojica. Oni su imali...

O.L istražilac – pitanje:... u Krajmirovcu/Krojmir?

Svedok Buja – odgovor: U Krajmirovcu/Krojmir. Došli su iz Lapušnika/Llapushnik. A ljudi su govorili da su zatvorenici oslobođeni. U stvari, ne znam koliko je vremena prošlo od trenutka kada sam hteo da se konsultujem... ali znam da sam se vratio i rekao im: "Možete da idete, slobodni ste" a zatim sam ih upozorio: "U toku je ofanziva i ako idete u pravcu Lipljana/Lipjan, pašćete u ruke Srbima. To je sve što sam im mogao da ponudim u smislu informacija, jer kao što sam rekao, tamo je bila potpuna zbrka. U stvari, i moja porodica je bila tamo i nisam znao kako da idu ali sam znao jednu stvar. U stvari, znao sam ako odu odatle pašće u ruke srpskim snagama i da će biti ubijeni. Možda ima nekih detalja kojih se ne sećam, jer je sve bilo kao u magli, ali sećam se ovog slučaja jer je bio vrlo, vrlo... To je bio taj susret s njima i kasnije sam se raspitivao jer sam bio zabrinut da možda nisam počinio neku grešku.

O.L istražilac – pitanje: Da li ste napravili neku grešku, vi lično?

Svedok Buja – odgovor: U slučaju da sam napravio grešku... u stvari, rekli su mi: "Ne, ne. Uradio si dobru stvar." Kada sam to čuo, vratilo mi se samopouzdanje, jer su me svi izbegavali... svi su se sklanjali od mene....

O.L istražilac – pitanje: Sećate li se da li su sa sobom imali dokumente koji dokazuju da su pušteni iz zatvora?

Svedok Buja – odgovor: Ne znam. Nisam ih čak ni pitao za dokumente. Nisam ni pomišljao da ih pitam za dokumente, jer nisam mislio da se tokom ofanzive mogu izdavati takvi dokumenti.

O.L istražilac – pitanje: Od koga ste dobili potvrdu ili informaciju da su ti ljudi, u stvari, pušteni?

Svedok Buja – odgovor: *Zapravo, pričalo se među stanovništvom, jer službena potvrda...bio sam u strahu da ne učinim neku pogrešnu stvar....*

O.L istražilac – pitanje: *Čega ste se plašili?*

Svedok Buja – odgovor: *Plašio sam se zbog toga što nisam imao službenu potvrdu o tome da li su pušteni ili ne. Takođe sam da sam ih pustio da odu dalje bez službene potvrde.*

A.W. tužilac – pitanje: *Ali rekli ste da kada ste pokušali da prikupite informacije o tim ljudima, pokušali ste da telefonirate. S kim ste pokušali da razgovarate?*

Svedok Buja – odgovor: *Uglavnom sa Klečkom/Klečkë.*

A.W. tužilac – pitanje: *Ali niste uspeli da uspostavite vezu sa Klečkom/Klečkë?*

Svedok Buja – odgovor: *Bilo je nemoguće da ih kontaktiram a imao sam takođe mnogo razloga koji su me naveli da... u stvari, to je bilo kao ove tri osobe, niko u to vreme nije rado sa mnom razgovarao zbog problema koje sam imao. Što sam već pomenuo ranije..... Svi su pokušavali da se drže podalje.*

A.W. tužilac – pitanje: *Rekli ste da ste se kasnije raspitivali da saznate da biste bili sigurni ste učinili pravu stvar, tako da niste trpeli nikakve posledice oko te stvari.*

Svedok Buja – odgovor: *Da, da.*

A.W. tužilac: *I ko vam je potvrdio da ste postupili ispravno.*

Svedok Buja – odgovor: *Jakup Krasniqi. Zapravo, rekao mi je: "Uradio si pravu stvar." U to vreme.... u početku je rekao: "Shvatio sam to kao provokaciju."*

A.W. tužilac – pitanje: *Od koga ste to primili kao provokaciju?*

Svedok Buja – odgovor: *On je to primio tako.*

A.W. tužilac – pitanje: *Da li je smatrao da ga vi provocirate?*

Svedok Buja – odgovor: *Da. Zatražio sam njihovo mišljenje zbog toga što sam to uradio na taj način. Tražio sam njihovo mišljenje... kad sam već bio u Glavnom štabu, iako je još veća sumnja vladala i to je mnogo pomoglo. Puno dezinformacija...*

A.W. tužilac – pitanje: *Da li ste ikada sa Çelikuom razgovarali o tom događaju?*

Svedok Buja – odgovor: *Da, da, razgovarao sam s njim. Budući da sam bio u takvoj situaciji, ja sam to pokušavao da pojasnim svima. I Çelikuu, takođe. Ne znam da li je bio rezervisan prema tome kako sam postupio, ali nije bilo nikog ko mi je rekao: "Uradio si pogrešnu stvar."*

A.W. tužilac – pitanje: *Kada ste razgovarali sa Çelikuom o tom događaju?*

Svedok Buja – odgovor: *To je bilo mnogo kasnije. Naravno... naravno... posle organizovanja... ili nakon što se stanovništvo sakrilo u toj dolini... dakle, mi nismo mogli čak ni da razgovaramo ili bilo šta, budući da je vladala konfuzija, velika konfuzija, tri ili četiri dana za vreme ofanzive.*

A.W. tužilac – pitanje: *Da li mislite da ste razgovarali s njim posle nekoliko dana kasnije ili nedelja?*

Svedok Buja – odgovor: *Nije bilo pitanje nedelja, bilo je pitanje dana. Prošla su tri, četiri ili možda pet dana.*

A.W. tužilac – pitanje: *Da li ste s njim razgovarali kao mi ovde, licem u lice ili telefonom?*

Svedok Buja – odgovor: *Licem u lice.*

A.W. tužilac – pitanje: *A gde ste se sreli kada ste razgovarali s njim?*

Svedok Buja – odgovor: *Da, sa Čelikuom... Ne znam tačno gde smo razgovarali o toj stvari ali znam da sam razgovarao... da sam ga sreo u Lužnici/Luzhnicě i u Klečki/Klečkě. Možda smo razgovarali dok smo putovali džipom od Lužnice/Luzhnicě prema Klečki/Klečkě. Zato što sam bio u Lužnici/Luzhnicě...*

A.W. tužilac – pitanje: *I šta vam je rekao o ovom slučaju?*

Svedok Buja – odgovor: *Vrlo kratko i vrlo obazrivo rekao mi je: "Dobro je. To je u redu." Nismo... nije ulazio u to... nisam ni ja, čak i kasnije kada sam mu nadugačko ispričao, samo je rekao: "To je dobro. U redu. Nema tu ničeg pogrešnog".*

A.W. tužilac – pitanje: *I vi ste mu rekli tu činjenicu da ste te ljude videli ili sreli na traktoru i da su došli iz Lapušnika/Llapushnik. I takođe ste mu rekli i da ste im dozvolili da nastave svojim putem?*

Svedok Buja – odgovor: *Da, da. Zapravo, morao sam to da pojasnim, jer sam se ja našao u teškom položaju. Dakle rekao sam mu: "Ja sam odlučio da ih pustim. Da li sam učinio nešto pogrešno?" Onda je on rekao: "To je u redu".*

A.W. tužilac – pitanje: *Da li ste poznavali bilo koga od tih ljudi koji su bili na traktoru...*

(kraj video snimka)

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, da li je sada prikladno vreme za pauzu?

SUDIJA PARKER: Nastavićemo u 17.50 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Whiting, pre nego što uvedemo svedoka, skrenuo bih vam pažnju na činjenicu da svedok svedoči još od sredine prošlog četvrtka a vi ga unakrsno ispitujete, rekao bih, od ponedeljka. I ovaj proces je krajnje razvučen, a na osnovu onoga što smo do sada videli, vrednost svedočenja ovog svedoka je ograničena, tako da ću vas zamoliti da ozbiljno obratite pažnju na vreme koje trošite.

TUŽILAC WHITING: Zahvaljujem, časni Sude. Očekujem da ću danas da završim. I rekao bih da Tužilaštvo očekuje da će podneti sličan zahtev po pitanju prethodnog razgovora svedoka koji je sačinjen a tiče se drugog svedoka. I zato mislim da je važno da ovaj svedok dobije priliku da prokomentariše, čak iako je razvučeno, da prokomentariše razne odlomke transkripta.

SUDIJA PARKER: Moram da kažem da smo očekivali ovaj zahtev ali molim vas da imate na umu moja zapažanja o težini u bilo kom kontekstu, s obzirom na ono što se do sada desilo.

TUŽILAC WHITING: Shvatam časni Sude.

ADVOKAT TOPOLSKI: Gospodin Powles mi je rekao da je nešto od onog što ste vi rekli, časni Sude, propušteno u transkriptu.

SUDIJA PARKER: Da li sam redigovan da mi se pomogne ili zbog nečeg drugog....

ADVOKAT TOPOLSKI: Pa, skraćeno je ono što ste vi rekli i neki dobri delovi bili izostavljeni.

SUDIJA PARKER: Siguran sam da je snimljeno na kaseti sve što sam rekao.

BRANILAC TOPOLSKI: Časni sude, da odmah kažem da to nije nikakva kritika. Samo opservacija.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Topolski, što se brinete za moje dobro... Hvala vam na vašem staranju za mene.

BRANILAC TOPOLSKI: Ja se uopšte ne plašim da vas kritikujem,časni Sude ali u ovom slučaju to je, bojim se, učinio stenograf.

SUDIJA PARKER: Molim da se uvede svedok. Imamo još 55 minuta, gospodine Whiting.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Whiting.

TUŽILAC WHITING: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, nakon što smo poslušali ovaj isečak razgovora za koji imate transkript, da li se sada sećate tog traktora sa zatvorenicima... sa muškarcimada koji su rekli, u stvari, da su iz zatvora u Lapušnika/Llapushnik?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Gospodine, kao što se ovde vidi, to je bilo 26. i 27. jula, kada nisam bio u selu Krajmirovce/Krojmir a vama je poznat razlog zašto nisam mogao da budem u Krajmirovcu/Krojmir, budući da sam imao probleme i budući da sam učestvovao u borbama Zborcu/Zborc i Lipovici/Lipovicë. Mogao sam taj traktor da zaustavim pod određenom sumnjom jedino 23. i 24. jula. Inače 25. i 26. jula nije bilo moguće, jer tada nije postojala mogućnost da budem u Krajmirovcu/Krojmir.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pa, samo želim da vas pitam o ovom događaju koji ste nam opisali u ovom insertu koji smo slušali pre pauze. Da li se sećate da su vam ti muškarci sa traktora rekli da dolaze iz zatvora u Lapušniku/Llapushnik, bez obzira na tačnost datuma?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Sećam se, budući da mi je rečeno da su došli iz Lapušnika/Llapushnik. A način kako su oni protumačili zašto su bili u Lapušniku/Llapushnik, to je sad jedno drugo pitanje. Jednostavno, ja nikada nisam shvatao da je to bio zatvor i takođe sam vam rekao da nije moguće da je u Lapušniku/Llapushnik postojao neki zatvor ili logor. Ali kako su civili to tumačili, to je druga priča.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Buja, postaviću vam sada jedno drugo pitanje. Da li ste zatim pokušali da stupite u kontakt sa Klečkom/Klečkë kada ste videli taj traktor na kome su bili muškarci?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Traktor koji sam zaustavio 23. ili 24. jula sam zaustavio zato što su na njemu bili ukrcani muškarci, civili koji su nameravali da idu u pravcu sela u dolini i zato sam ga zaustavio. Ali ja svakako nisam bio u poziciji da odlučim šta da uradimo sa tim traktorima.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I onda ste pokušali da stupite u kontakt sa Klečkom/Klečkë. Zar nije to tačno?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, pokušao sam da uspostavim kontakt sa Klečkom/Klečkë, kako bih video šta treba da uradim sa ovim traktorima koji su pripadali civilima.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A kasnije ste razgovarali sa Fatmirom Limajem o ovom traktoru koji je došao iz Lapušnika/Llapushnik, to je tačno, zar ne?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Sa mnogim ljudima sam razgovarao o tom pitanju, zato što sam smatrao da nisam ispravno postupio kada sam dozvolio da traktori...

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine, molim da se koncentrišete na Fatmira Limaja. Vi ste s Fatmirom Limajem razgovarali o tome. Da li je to tačno?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da. Nismo samo jedanom razgovarali, razgovarali smo više puta.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I ispričali ste mu o traktoru i on vam je rekao da ste uradili pravu stvar. Da li je to tačno?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Govorio sam o pitanju traktora kojima sam dozvolio da nastave svojim putem i ja sam sve vreme bio uveren da nisam ispravno postupio. I o tome pitanju sam razgovarao, ne samo sa Fatmirom Limajem, već sa mnogim drugim, konkretno sa Jakupom Krasniqijem, zato što sam sumnjao da sam im možda dozvolio da odu u pravcu okupatorskih snaga.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A Fatmir Limaj vam je rekao da ste ispravno učinili?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, Fatmir Limaj mi je rekao: "Ispravno si uradio po pitanju traktora, jer nakon toga što su oni insistirali, bilo je nužno da im dozvoliš da produže."

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, pre nego što predem na sledeću grupu pitanja – moju poslednju grupu pitanja – zamolio bih da Pretresno veće upozori svedoka o Pravilu 90 (E).

SUDIJA PARKER: Gospodine Buja, od mene je zatraženo da vas podsetim na nešto što vam je možda dobro poznato. To se radi iz opreza, kako biste bili upoznati sa svojim pravima. Ukoliko vam se postavi neko pitanje za koje mislite da možda ima tendenciju da vas optuži, vi možete da odbijete da odgovorite na to pitanje. Ukoliko smatrate da se nekim pitanjem možete inkriminisati, na vama je da uložite prigovor i kažete da ne želite da odgovorite na takvo pitanje. Potrebno je da to imate na umu kada vam zastupnik bude postavljao pitanja. Izvolite, gospodine Whiting.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Hvala časni Sude. Časni Sude, možemo li da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, sada smo na otvorenoj sednici.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, želeo bih da u spis bude uvršten razgovor koji je svedok obavio sa Tužilaštvom 28. aprila 2003. godine i to engleska verzija, albanska verzija i video snimak tog razgovora.

SUDIJA PARKER: Usvojiće se ali shvatate da nam to ništa ne ukazuje gde nas bilo koji zahtev može odvesti.

TUŽILAC WHITING: Savršeno dobro shvatam, časni Sude, međutim, želeo bih da Sud prethodne razgovore tretira kao važne dokaze i da ih tretira kao istinu iz razloga koji su navedeni u zahtevu Tužilaštvo od 14. februara 2005. godine.

SUDIJA PARKER: Vaš zahtev je primljen k znanju. On će biti razmatran zajedno i sa sličnim zahtevom u vezi jednog drugog svedoka.

TUŽILAC WHITING: Hvala časni Sude.

sekretar: To će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P160.

TUŽILAC WHITING: Samo da razjasnimo, ova dva transkripta i video snimak imaju jedan broj?

sekretar: Da, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, završio sam 40 minuta ranije i nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Pohvaljujem vas, gospodine Whiting.

TUŽILAC WHITING: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Mansfield, da li pošteno da vas pogledam u ovoj fazi danas.

ADVOKAT MANSFIELD: Svakako možete da me gledate ali ne znam da li ću moći da nastavim. Mogu li da se obratim Pretresnom veću u odsustvu svedoka a u vezi nekih komentara koje ste izneli malo pre pauze. Trebaće mi samo par minuta za to ali to može da skрати stvari.

SUDIJA PARKER: Gospodine Buja, zastupnici Odbrane žele da nam predoče još neke stvari. Molim vas da sačekate ispred sudnice. Rečeno mi je da to neće dugo potrajati.

(Odbrana se savetuje)

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Mansfield.

ADVOKAT MANSFIELD: Časni Sude, traži se pomoć kako dalje da postupimo po pitanju ovog svedoka. Očigledno, postoji niz pitanja, značajnih pitanja koje želim da postavim ovom svedoku. Ali u svetlu naznaka koje su rečene nakon pauze po pitanju vrednosti iskaza ovog svedoka, onda to možda nije potrebno da učinim. Ja, svakako, ne...

TUŽILAC WHITING: To je...

ADVOKAT MANSFIELD: Mislim da niko sa ove strane sudnice ne bi želeo da gubi vreme ako je, u stvari, čak i na privremenoj osnovi...

TUŽILAC WHITING: Oprostite. Nadam se da bismo trebali da budemo na privatnoj sednici kada raspravljamo o svedoku.

ADVOKAT MANSFIELD: Da, nemam ništa protiv.

SUDIJA PARKER: Uz slaganje gospodina Mensfilda, da, inače u suprotnom možda ne biste mene nagovorili, gospodine Whiting.

(privatna sednica)

sekretar: Na javnoj smo sednici, časni Sude.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Mensfild.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MANSFIELD

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dobar dan gospodine Buja. Ja zastupam Fatmira Limaja. Žao mi je, vi ste ovde već duže vreme, ali imam nekoliko pitanja za vas i nažalost, neću moći da završim s ispitivanjem danas, ali ću svakako završiti sutra. Želim da vam jasno stavim do znanja da ću se koncentrisati ...

ADVOKAT MANSFIELD: Oprostite, ne čujem nikakav zvuk u slušalicama. Možda sada. Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ja ću se usredsrediti na okolnosti u vezi sa razgovorom koji je sa vama napravljen u aprilu 2003. godine sa kancelarijom Tužilaštva, ali neću više na tome raditi večeras. Da li vam je to jasno?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Molim vas da se vratite na stanje u 2003. godini. Šta ste prvo čuli u vezi toga da je Tužilaštvo želelo da razgovara sa vama?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Dobio sam poziv za razgovor iz kancelarije Tužilaštva u skladu sa Pravilom 2, Pravilnika o postupku i dokazima. Ali koliko se sećam, pre nego što je obavljen taj razgovor, istražilac iz *Predmeta Milošević*, koji se zove Barney, želeo je da razgovara sa mnom.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Samo proveravam, ali da li je prezime ovog istražioca iz *Predmeta Milošević*, koji se hteo sa vama da se sretne, Kelly?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kako ste informisani da on želi s vama da razgovara ili da se sastane?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: On me nazvao telefonom i preko prevodioca zatražio da se s njim sretnem u njegovoj kancelariji u Prištini/Prishtinë?

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li ste otišli u njegovu kancelariju u Prištini/Prishtinë i sastali s njim?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ko je bio prisutan u toj kancelariji u Priština/Prishtinë?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Bili su on i prevodilac.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li se vodio zapisnik ovog razgovora u Prištini/Prishtinë ili sastanka?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, nije vođen zapisnik tokom ovog sastanka.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Šta je bilo rečeno na tom sastanku?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Barney Kelly mi je objasnio da je taj sastanak dogovoren na zahtev istražioca Olea Lehtinena, čije ime nisam tada znao. On je hteo

da se sa mnom sastane i obavi razgovor. Kelly je sugerisao da treba da da prihvatim taj zahtev da se obavi razgovor i da kažem šta znam o ovom slučaju. On je objasnio da će procedura ovog razgovora biti ista kakva je bila i u *Predmetu Milošević*. Ja sam rekao da samo u slučaju da se primeni takva procedura, ja pristajem da saradujem sa Tužilaštvom.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dakle, šta ste vi shvatili da će se tražiti od vas da govorite vezano za ovaj predmet?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ne razumem pitanje.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Onda ću vas pitati jednostavnije. Zašto ste mislili – doći ćemo do onoga šta sam ja zaista rekao. Zašto ste mislili da je bilo ko iz Tužilaštva hteo sa vama da razgovara o ovom predmetu?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Mislio sam – u slučaju ako sada mogu da izrazim svoje mišljenje – da je razlog što ću se s njima sastati taj što je Tužilaštvo sumnjalo da ja možda ne želim da se s njima sastanem. Barney Kelly je dobro znao koliko sam ja bio zainteresovan da dam izjavu u *Predmetu Milošević*. I on mi je rekao da bi trebalo da obavim te razgovore sa istražiocima, vezano za moje aktivnosti 1998. i 1999. godine i da bi trebalo da saradujem sa Tužilaštvom kako bih izbegao bilo kakve eventualne nesporazume o tome da ja ne želim s njima da saradujem.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Na ovom sastanku sa gospodinom Kellyjem, da li vam je on naznačio da bi se moglo dogoditi da zbog nečega možete biti smatrani osumnjičenim od strane Tužilaštva?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: O tom pitanju nismo razgovarali.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A jeste li vi mislili da Tužilaštvo ima neke sumnje u pogledu vas?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Utisak mnogih vojnika OVK jeste da se na sve vojnike OVK gleda sa sumnjom, i naravno, svako, posebno ličnosti koje su bile na višem položaju, su sumnjale da se vodi istraga o slučajevima koji se, u stvari, nisu dogodili ali su postojale glasine koje su se širile među stanovništvom. Moj je utisak bio da se možda mogla vršiti istraga o onome šta sam ja uradio.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Koliko je dugo otprilike trajao taj sastanak, 10 minuta, 15 minuta? Pola sata ili koliko?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ne. Trajao je duže. Trajao je oko sat vremena, sat i 10 minuta.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Koliko pre ovog razgovora sa Tužilaštvom, koji se održao 28. aprila 2003. godine, održan je ovaj sastanak sa gospodinom Kellyjem?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Četiri ili pet dana pre mog razgovora.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kada ste išli na onaj razgovor od 28. aprila 2003. godine, pre nego što je počelo snimanje, da li vam je Ole Lehtinen išta rekao o ovom sastanku sa Kellyjem, koji ste imali?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Koliko se sećam, rečeno je da je svrha sastanka sa Barney Kellyjem bila da bi se izbegli bilo kakvi nesporazumi s obzirom na interes koji Tužilaštvo ima u pogledu mojih aktivnosti.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li vam je gospodin Lehtinen ukazao kakav interes oni imaju u odnosu na vas?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Dobio sam pismeni poziv da se javim u finsko odeljenje KFOR-a u Lipljanu/Lipjan i tu su bila tri pitanja, to jest, moja aktivnost 1998. i 1999. godine, funkcije koje sam obavljao tokom rata i više se ne sećam treće teme. To su manje-više bile glavne teme koje su njih zanimale.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Pre nego što je započelo snimanje da li vam je Ole Lehtinen ukazao na to da vam je gospodin Kelly rekao da će procedura biti ista kao i ona u *Predmetu Milošević*. Da li je gospodin Lehtinen rekao bilo šta na ovu temu?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ne, nije. Ali mislim da je rekao: "Pretpostavljam da ste to pitanje razjasnili sa Barneyjem Kellyjem" i onda je počeo razgovor.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Hteo bih da se vratimo malo unazad. Pre aprila 2003. godine ali posle samog kraja rata na Kosovu/Kosovë, znači od 1999. godine do 2003. godine, jeste li i u kojem trenutku vi lično bili uhapšeni tih godina: 2000., 2001., 2002. i tako dalje?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Nakon što sam napustio Kosovski zaštitni korpus, sa mnom se ponašalo na veoma bolan način. Praćen sam gde god da sam išao. Moje mesto stanovanja je bilo fotografisano kao i moj automobil a 2000. godine su me uhapsili vojnici KFOR-a, odnosno da to preciznije kažem, stavljen sam u pritvor od 10 dana. Nakon devet dana izolacije, sudija koji je bio Albanac, došao je da mi pročita optužnicu koja se sastojala od dva reda. Osim imena i prezimena bilo je napisano da sam optužen za nelegalno posedovanje oružja, što predstavlja krivično delo. I onda se počeo da se smeje i rekao mi je ako imam revolver bez dozvole da bih mogao da budem optužen jer je to krivično delo. Nakon što sam pušten, opet su me pratili i beležio se svaki moj pokret. Život na Kosovu/Kosovë za mene i za mnoge ljude poput mene postao je pravi pakao. Ljudi su bili hapšeni kao Gani Imeri ili još jedan čovek iz Prizrena/Prizren koji se zove Ruzhdi Saramati ili Sami Veseli, ljudi koji su bili uhapšeni i onda pušteni posle dve ili tri godine, nakon što su proglašeni nevinima. Takav je pritisak postojao i protiv mene, iako nije bilo nikakve optužnice, niti sam za bilo šta bio optužen.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li je bilo istine u navodima koji su bili izneti protiv vas?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, kao što sam objasnio, bila je optužba za krivično delo, što znači za ozbiljan prekršaj, za posedovanje oružja... za legalno posedovanje oružja. Ja sam imao oružje za koje sam imao dozvolu ali takva je bila optužba koja je i na sudu zneta protiv mene.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U vreme kada ste bili u tom pritvoru 2000. godine, da li ste još uvek bili komandant zone ili je to bilo završeno u Kosovskom zaštitnom korpusu?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ja sam napustio Kosovski zaštitni korpus po svojoj vlastitoj želji i posvetio se političkom i civilnom životu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dakle, u periodu između tog pritvora 2000. godine i razgovora 2003. godine, da li ste bili u pritvoru bilo kojim drugom prilikom?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Bio sam u pritvoru, da, u smislu da su me stalno pratili i špijunirali na neki način. Imali su sliku svakog automobila koji sam koristio i pratili su svaki moj pokret, proveravali moju kuću spolja i motrili je ali to je bilo sve.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vama se obratio tužilac u *Predmetu Milošević* 2001. godine, kako bi pribavio materijal za taj predmet. Da li se toga sećate?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ako mislite na...u pogledu postupaka koji su tada primenjivani, postpci prilikom razgovora

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Pa, doći ću na to za koji trenutak. Hteo bih da identifikujem tačno o čemu govorimo. Govorim o 2001. godini kad vam se obratio tužilac vezano za *Predmet Milošević*. Dakle, to je taj period. U redu? Ja imam na raspolaganju verziju na albanskom ...

ADVOKAT MANSFIELD: Časni Sude, zamolio bih da se svedoku dozvoli da ima pred sobom verziju na albanskom. Mislim da ima verziju na engleskom jeziku.

SUDIJA PARKER: U redu.

ADVOKAT MANSFIELD: To je izjava svedoka koja je završena u oktobru te godine i hteo bih da pogledamo neke datume. Ona je konačno potpisana u oktobru 2001. godine. To je ta izjava na koju mislim.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Gospodine Buja, zamolio bih vas da pogledate prvu stranicu te izjave gde se navode datumi razgovora u 2001. godini, kao i mesta gde su oni vođeni. Zamolio bih da to na trenutak pogledate. Sa vama je vođen razgovor 25. avgusta 2001. godine, 20., 25. i 29. septembra 2001. godine. Svi ovi razgovori vođeni su u Prištini/Prishtinë. I onda još jedan razgovor vođen 2. oktobra 2001. godine u Račku/Raçak. Da li to vidite? Trebalo bi da je na prvoj stranici.

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, vidim.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Što se tiče datuma, ako dođete na sam kraj ove izjave, videćete da tamo postoji potvrda svedoka i takođe i prevodioca i obe nose datum 4. oktobra 2001. godine. Da li to vidite na kraju izjave? Morate da pređete kroz izjavu i da nađete stranice 26 i 27; to su dve poslednje stranice verzije na engleskom. Mislim da je isto i na albanskom jeziku. Potvrda svedoka od 4. oktobra 2001. godine i isto tako i potvrda prevodioca od 4. oktobra 2001. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dobro. Pitanje koje imam vezano za ovo jeste: da li su razgovori koji su sa vama obavljani u više navrata, pre izjave koje je konačno potpisana 4. oktobra, bili snimani na traku, koliko je vama poznato?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Nisu bili snimani ali su vođene beleške na osnovu onoga što sam ja odgovarao. Ne znam ni za kakvo snimanje.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U redu. Da li je priocedura koju je ispitivač... Barney Kelly, sa kojim ste se sreli upravo pre onog razgovora 2003. godine, beležio ono što ste vi govorili u tim prilikama u avgustu i septembru i da li je neko vreme nakon poslednjeg razgovora u septembru sastavljena izjava u kojoj je ono

što ste izjavili u razgovorima bila redukovano u toj izjavi? Da li je to bio način na koji se radilo?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, to je bila procedura koja je bila primenjena. Ti su sastanci su trajali...te beleške koje su sačinjene interpretirane su ponekad pogrešno ili je pogrešno protumačeno. Zato je bilo potrebno da često intervenišem kada sam video da je nešto pogrešno prevedeno. Onda su napravljene ispravke. I onda bih ja na sledećem sastanku pogledao te ispravke i tako je to išlo. Poboljšavao sam ili ispravljao greške tri puta, čak i nakon što sam došao ovamo kao svedok... mislim u *Predmetu Milošević*.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Pre nego što je sastavljena i završena ova izjava, da li vi kažete da ste vi bili u prilici da dobijete beleške od ispitivača, ponovo pročitate na albanskom vaše odgovore, tako da ste zatim mogli da ispravite ono što je bilo napisano? Jesam li u pravu?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da. To je tačno, jer uvek mi je izjava bila prevedena i ja sam davao potrebne primedbe i izmene u nekim delovima izjave gde nije prevod bio tačno i zbog toga je i postupak i trajao tako dugo.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A kad pogledamo samu izjavu, možemo da vidimo – a vi to možete da potvrdite – da ste na svaku stranicu od 27 stranica stavili svoj potpis i stavili datum 4. oktobar 2001. godine. Da li to vidite? Svaku stranicu ste potpisali.

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ne vidim ovde na ovoj kopiji koji imam ali rečeno mi je da treba da potpišem svaku stranicu svoje izjave.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dakle, čini se da se ono što se dogodilo sa vašom izjavom, imajte malo strpljenja sa mnom, prema vašoj potvrdi, nalazi na strani 26. verzije na engleskom jeziku a ja ću vam je pročitati. Naći ćete to na albanskom jeziku. Mislim da je to predposlednja stranica, stranica broj 26. Sačekaću da utvrdim da ste to našli, piše "potvrda svedoka", na vrhu stranice?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Nemam ovde brojeve stranica.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Pošto je kasno, neću sad tražiti da nađete ali ću vam pročitati ono što ste potpisali. A vi samo pažljivo saslušajte ono što ovde piše : "Ova izjava koja se sastoji od 27 strana mi je pročitana na albanskom jeziku i istinita je po mom najboljem znanju i sećanju. Dao sam tu izjavu dobrovoljno i svestan sam da se može upotrebiti u krivičnom postupku pred Međunarodnim krivičnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjenih na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine i da lično mogu biti pozvan da svedočim javno pred tim Sudom". Da li je to tačan opis onoga što se dogodilo, naime to da vam je pročitano 27 stranica na albanskom jeziku i da ste ih vi onda potpisali?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, cela mi je izjava pročitana na albanskom i ja sam onda potpisao svaku stranicu te izjave.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kad smo na ovoj temi; jeste li dobili primerak izjave da ponesete sa sobom? Da li se sećate?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Ne sećam se da sam dobio ikakav primerak izjave ali sam mogao doći do te izjave kad god sam hteo. I to se dogodilo kada sam došao u

Hag da svedočim. Ja sam čitao tu izjavu tri dana i napravio sam dve ispravke grešaka koje su se dogodile tokom razgovora ili tokom sastavljanja same izjave.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Sada bih vam postavio jedno teže pitanje. U toj izjavi, u sadržaju izjave, bavite se organizacijom i strukturom OVK. Da li se sećate da su vam postavljena pitanja o tome tokom tih razgovora i da se to nalazi u izjavi? Da li se toga sećate?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da. Sećam se.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li vi imate primerak te izjave sada? Da li vi imate primerak te izjave sada ... znam da imate pred sobom. Izvinjavam se, ono što sam mislio je da li ste imali primerak te izjave od vremena kada vam je Ole Lehtinen dao primerak, kako izgleda, ove izjave?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Nisam imao primerak te izjave i nisam ni mislio da mi treba ali nakon onoga što se dogodilo sa Oleom Lehtinenom, ja sam rekao da ako zaista žele da ja s njima saradujem, treba da mi daju izjavu koju sam dao u *Predmetu Milošević*.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U redu...

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: I snimak. Sve, transkript i kao i onaj drugi transkript, takođe.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Doći ću do tog drugog transkripta, zbog toga što ja želim... verovatno preko noći, ako imate primerak, jer ste ga dobili ranije... Pitanje je sledeće: da li ste u poziciji da pomognete u smislu da li se u izjavi opisuje sve što ste vi rekli o strukturi OVK ili ste im rekli više, a oni su to skratili u izjavi? Kao prvo, da li ste razumeli pitanje?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Da, razumem pitanje. Uvek sam pokušavao da objasnim onaj deo koji se odnosi na deo moje organizacije u okviru OVK i uvek sam pravio potrebne korekcije. Tražili su mi da dam kratak opis moje aktivnosti i angažmana u toj strukturi, odnosno organizaciji a to su sve bila pitanja vezano za svedočenje u *Predmetu Milošević*.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dakle, kada ste ovo radili 2001. godine, da li vas je u bilo kojoj fazi razgovora Barney Kelly pitao detaljanije o Fatmiru Limaju, odnosno Čelikuu?

SVEDOK BUJA – ODGOVOR: Nije me pitao ni o kakvim detaljima ali me je pitao o mojim kontaktima sa drugim vojnicima i ja sam mu odgovarao, a odgovori su uključeni u izjavu vezano za organizaciju OVK. To je bila kratka istorija, ali i opis toka događaja koji su se ticali mog angažmana u OVK.

ADVOKAT MANSFIELD: Časni Sude, vidim koliko je sati. Da li bi ovo bio pogodan trenutak? I zamolio bih svedoka da se podseti iz albanske verzije ove izjave, tako bih mogao da mu postavim više pitanja sutra.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Onda ćemo prekinuti večeras s radom i nastavićemo sutra u 14.15 časova.

Sednica je završena u 16.59 h

Nastavlja se u četvrtak, 10. marta 2005. godine u 14.15 h.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje